HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

Udržeti českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 36. | Sobota (Saturday) 4. září (September) 1976 | Cena 25 cent.

Na konci českých bohoslužeb v chrámu Páně sv. Petra ve Filadelfii v sobotu, 7. srpna 1976, se při zpěvu Svatováclavského chorálu všechna naše omladina v původních národních krojích seskupila kolem oltáře a našeho v USA jediného rodu věrného njd. Otce biskupa Jana L. Mořkovského z diecése Galveston—Houston v Texasu. — V popředí chrámové lodi stojí dp. dr. Ludvík Němec, profesor na Chestnut Hill College, Pa., předseda českého výboru pro mezinárodní účast na 41. Euchar. kongresu ve Filadelfii.

ENGLISH SECTION INSIDE

Sověti horečně zbrojí

Londýn. — Podle odborné publikace "Jane's Fighting Ships", která se těší velké autoritě ve svém oboru, Sovětský svaz buduje své válečné loďstvo pouze proto, že má agresivní úmysly. Když říká, že nemá žádné zámořské finanční, či koloniální zájmy, nemá tedy důvodu k budování atomových ponorek s nukleárními zbraněmi ani silně vyzbrojených letadlových lodí. Spojené státy však dosud jsou podle této publikace daleko vpředu před Sovětským svazem jak v oboru letadlových lodí, tak i útočných atomových ponorek, které vybudovaly z nutnosti obrany proti dosavadní sovětské útočnosti. Zmínění jako zdůrazňují, že síla amerických nukleárních zbraní je ve skutečnosti daleko větší než se oficiálně přiznává. (Bohudíky! Jinak by Moskva už dávno "vyrazila do pole" proti Spojeným státům.) Na agresivní úmysly Sovětů v budoucnu ještě ukazuje také to, že investují ohromné sousty peněz do výroby dálkových nukleárních zbraní středního dosahu; činí tak bezdůvodně protože jim nic nehrozí ani ze strany Asie, ani od členských zemí NATO. Na tuto skutečnost právě upozornil Fred Ikle, předseda US Arms Control and Disarmament Agency. Je tedy nade vší pochybnost, že sovětské Rusko, ohlušující svět voláním po míru — aby se mohlo v klidu připravit na konečný útok proti svobodnému západu) — se ve skutečnosti připravuje na "poslední rozhodnou válku", proti kapitalistům, o níž mluví spisy všech "proroků" marx-leninismu.

PĚKNÝ VÍKEND
AMERICKÉHO SVÁTKU PRÁCE VŠEM NAŠIM ČTENÁŘŮM, PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM PŘEJE REDAKCE A ZAMĚSTNANCI HLASU NÁRODA

SKVĚLÝ ÚSPĚCH ČESKÉ ÚČASTI NA MEZINÁRODNÍM EUCHARISTICKÉM KONGRESU VE PHILADELFII

Dr. Ludvík Němec:

S pocitem velikých díků všem, kdož jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdaru české účasti na letošním 41. mezinárodním Eucharistickém kongresu ve Filadelfii, mohu s radostí oznámiti, že česká účast na kongresu se vydařila po všech stránkách. Věřící Češi a Moravané skutečně uhájili svou národní čest ve velké soutěži 32 národních skupin, a jejich účast byla a je kvitována církevní i národní veřejností velice příznivě a uspokojivě.

Po stránce **národní** byla to skutečná národní manifestace. Naše krojovaná skupina, která se zúčastnila velkého průvodu městem v neděli 1. srpna 1976 na zahájení kongresu, si vskutku získala velké pozornosti. Tato skupina byla z New Yorku pod vedením vldp. Aloise Vyorala a mohu říci, že sám kardinál Krol mně řekl, že "česká skupina byla jedna z nejmalebnějších". Naše národní kroje jsou tak pestré a půvabné, že málokterý jiný národ se jim může vyrovnat. Prostě pochod české skupiny s vlajkou Československé republiky byl veřejným vyznáním naší národní křesťanské tradice a hrdosti. Také místní televise měla záběr našich krojů z průvodu.

Po stránce **náboženské** byla to velká náboženská manifestace víry. Kostel sv. Petra, kde je pochován blahoslavený Jan Neuman z Prachatic, byl přeplněn. Podle oficiálního odhadu bylo 1600 lidí v horním kostele a několik set v dolním kostele. Krásný lidový zpěv našich bohoslužebných písní, řízený vldp. Vyoralem a doprovázený na varhanech naším velkým regenschorim-varhanikem — p. Miroslavem (Godfrey) Tománkem z Norwich, Connecticut, byl mohutný, úchvatný a velmi dojímavý. A opět naše národní kroje v tak velikém počtu (okolo dvou set) — byly tak půvabné, že budily velký obdiv a zapůsobily na všechny. Krojovanou účast z Chicaga obstarala Moravská kulturní společnost a klub Domov z Národního svazu českých katolíků za předsednictví Mildred R. Jandové. Myslím také, že Češi v USA málokdy viděli tolik svých kněží u oltáře. Bylo jich 60 kněží — koncelebrujících, 4 biskupi v čele s naším nejdůstojnějším p. biskupem Janem L. Mořkovským z Texasu, s panem opatem J. Havlíkem, O.S.B., z Lisle, Ill. a jedním exilním jáhnem. Všichni účastníci si pochvalovali liturgickou knížku, kterou jsme jim připravili a každý ji dostal zadarmo.

Tato česká mše, sloužená v sobotu 7. srpna v kostele sv. Petra byla velkolepým chorálem náboženské české zbožnosti, tak vroucně procítěna našimi předky po mnohá staletí. Byla to důrazná odpověď na dnešní komunistické bezbožectví, které utlačuje naše národy doma a vládne systémem diskriminace, kterou si naši doma nezaslouží.

Po stránce **kulturní** naše česká výstava v šesti stáncích byla jednou z nejlepších ze všech národností a poutala velkou spoustu diváků v Civic Center, kde výstava byla od 26. července do 8. srpna 1976. Souhra koncepci národní, náboženské a kulturní byla věrným obrazem všech našich národních tradic. Středem pozornosti byla scéna s **Pražským Jezulátkem** s pozadím národního folkloru v představě tří manekýn v národních krojích. Naše náboženské tradice byly představeny **Českým nebem** od mistra Jiřího Zavřela z Los Angeles, a obrazy našich národních světců v uměleckém provedení slečny Aleny Pokorné, české malířky z Chicaga. Národní tradice byly představeny historickým vyznačením našich dějin, s počátkem svatých Slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje, až po dnešní dobu. Přední místo v tomto zaujala výstava všech děl zesnulého českého historika Františka Dvorníka, který byl nejlepším představitelem a vykladačem našich národních tradic. Také smutné postavení katolické církve v dnešním komunistickém Československu bylo skvěle vyjádřeno výrazným znázorněním umlčených československých biskupů. Tačást byla pečlivě připravena Monsignorem Petrem Lekavým z North Dakoty. Doufám, že mistr Zavřel zhodnotí tuto naši českou výstavu ve větších detailech. Celá česká výstava výmluvně říkala všem, že Československo muselo býti vskutku národem kulturním a křesťanským a v tom ohledu výstava vykonala svou službu.

Po stránce **lidské** bylo to pěkné a vřelé setkání mnohých přátel, kteří si mohli dobře popovídati při dobrém obědu ve St. Peter Hall a ve Slovak Hall. Vypadalo to jako jedna rodina. Škoda jen, že doba byla tak krátká a program tak bohatý, že každý musel rychle jíti z jednoho místa na druhé.

Naši mladí z chicagského klubu Domov a zl M.K.S. nám v Slovenské hale předvedli krásné národní tance k radosti a lahodě všech přítomných. V tom vedru se, chudáci, potili a tak je Bůh odplať za tu jejich obět', tak radostně přinesenou. Jejich vedoucí, paní F. Uhlířová a T. Kuchválek nechť' přijmou díky za všechnu práci organizační.

Konečně i po stránce finanční tato česká účast byla znamenitým úspěchem. Ačkoliv li-

(Dokončení na str. 6.)

Sloupek informací

K INCIDENTU V KOREJI, O KONFERENCI "NEZÚČASTNĚNÝSH STÁTŮ" A ZNOVU O FRANCII

Minulý týden jsem zde podával zprávu o vraždě italského řidiče nákladního auta, k níž došlo na jednom z nejcitlivějších míst nejen pro evropskou, ale i světovou bezpečnost — totiž na hranici mezi demokratickým a komunistickým Berlínem. Přehorlivi strážci německého "socialismu" vyvolali svojí smrtonosnou střelbou konflikt, který mezitím má své důsledky jen v novém zostření vztahů mezi Německou Spolkovou republikou a komunisty z Východního Německa, a ovšem v podrážděné reakci italských komunistů, jejichž byl zavražděný stoupencem. Mohlo to dopadnout hůře.

Byli jsme na kraji krize, kterou takřka vzápětí vystupňovalo brutální zavraždění dvou amerických důstojníků na jiné nebezpečné hranici dvou světů, v mezipásmu, jež má zabezpečovat mír mezi Severní a Jižní Koreou. Zpravodajství o tomto incidentu ještě pokračuje; o podrobnostech se tedy nemusím šířit. — Dvě okolnosti jsou zmíněným případům společné a je třeba je zvláště po korejské provokaci zdůraznit.

Komunistická Korea má režim, který dále ještě žije v "době kultu osobnosti", jak se například v Sovětském svazu a v Československu popisuje údobí vlády neúprosně tvrdé ruky J. V. Stalina. V takovém státě nedochází k incidentům podobným tomu v Panmunžomu jenom náhodně. Jsou naplánovány a zakalkulovány do politiky komunistických vůdců. Severokorejská propaganda začala bezprostředně po zločinu s obviněními "amerického imperialismu" z "militarismu", americké vojáky nazvala dokonce "bandity" a pod. Stalo se v předvečer konference tzv. nezúčastněných států na Ceyloně, kde pak delegace z komunistické Koreje předložila tyto svoje "argumenty" proti politice USA. Mimochodem: v Praze byly doslovně převzaty.

Druhá okolnost, společná obému krvavým provokacím, je pro nás ještě poučnější. Pevný postoj představitelů Spojených států; okamžitá protiopatření, jasná slova o tom, že podobné činy nebude Amerika trpět znovu, ukázaly, co na komunisty jedině platí. Diplomatickým notám se vysmívají jenom důkazy pevného odhodlání hájit zájmy země a svobody občanů jsou s to jim napravit hlavu.

□

FRAŠKA: KONFERENCE "NEZÚČASTNĚNÝCH STÁTŮ"

Zahajovacímu zasedání v pondělí dne 16. srpna byli přítomni představitelé celkem prý 114 zemí "Třetího světa". Místo děje: Kolombo, hlavní město ostrova Sri Lanky (bývalého Ceylonu) — "Mezinárodní zasedací hala", kterou tam před několika lety postavili Číňané jako "dárek" (v hodnotě asi $5 milionů).

Šlo již o pátou konferenci zemí, které se údajně nehlásí k žádným mocenským blokům. První se konala v roce 1955 v Bandungu v Indonésii a jejími svolavateli byli jugoslávský Tito, egyptský Násir a tehdejší ministerský předseda Indie Nehrů. Sešli se zástupci tentokrát 25 států zejména z rozvojových oblastí Asie a Afriky, kteří ve spolupráci v "bloku nezúčastněných" hledali možnost, jak bez vážných politických závazků dostat hospodářskou pomoc i od západních demokracií, i z komunistického světa, jenž tehdy tvořila jednolitá ještě moskevsko-pekingská říše.

Dnes je však řeč o "nezúčastněných státech" opravdu jen fraškou. Podle zpráv z Kolomba patřila k nejaktivnějším delegacím 100-členná výprava z komunistické Koreje. Dnešní Vietnam a Laos patří také k "nezúčastněným", právě tak jako Castrova Kuba a Aminova Uganda. Vedle chudiny z rozvojových zemí sedí olejářští bilionáři z arabských zemí; libyjský Khadáfi byl osobně přítomen, ale choval se prý kupodivu obstojně. Je pravda, že značná část delegací se snažila, aby "Třetí svět" zůstával opravdu neutrální; — tyto delegace však byly, jak informace říkají — překřičeny a přehlasovány zástupci zemí s komunistickými režimy, resp. "socialistickými" vládami. Dokazují to zvláště politické rezoluce, jež byly přijaty v závěrečný čtvrtý den zasedání — formálně 85-členné "organizace nezúčastněných států". Odsuzují Izrael, Rhodesii, Jižní Afriku, jsou plné útoků na Spojené státy a jejich spojence.

Pokud jde o hospodářské otázky, zdůraznila předsedkyně konference v Kolombu Simiravo Bandaranaiková — ministerská předsedkyně Sri Lanky, že "hnutí nezúčastněných musí nyní dát svým politickým vítězstvím ekonomickou podstatu". Navrhla zestátňování majetku zahraničních společností a zřízení "mezinárodní obchodní banky 'Třetího světa', jež by v rozvojových zemích nahradila monopol několika nadnárodních soukromých bank". Její doporučení byla v zásadě přijata a hlasovací blok kolombské konference s nimi půjde do plenárních zasedání Organizace Spojených národů — samozřejmě s žádostí o pomoc. Generální tajemník OSN Kurt Waldheim budiž připomenuto — měl na konferenci projev, který bych na základě informací, jež o něm mám, označil za trapný. Přitakáváním ke všemu zřejmě lovil hlasy pro své znovuzvolení.

Před časem (HN 17. července) jsme si ve Sloupku vyprávěli o komunistické "pavučině převodových pák". Patří k nim organizace, které na první pohled jsou někdy až na hony vzdáleny cílům komunistického hnutí, ale — obratně prošpikovány jeho aparátčíky — mu nakonec slouží. Na Západě je například řada slušných lidí, vědců, umělců, ba i politických pracovníků, kteří s komunismem nechtěli mít nic společného ale když na začátku 50. let byla založena takzvaná "Světová rada míru", podepisovali její prohlášení, která byla sladěna s požadavky sovětské zahraniční politiky.

Konference hnutí či organizace "nezúčastněných států" v Kolombu znovu potvrdila, že patří v mezinárodním měřítku k oněm převodovým pákám moskevského aparátu plánované světové revoluce.

□

NOVÁ VLÁDA VE FRANCII — A KRIZOVÉ JEVY V EKONOMII

Zaznamenali jsme v HN před třemi týdny, že "zprávy z Paříže napovídají, že zesiluje napětí mezi stranami vládní koalice"; neshody mezi prezidentem Giscard d'Estaingem ze strany Nezávislých republikánů a premiérem gaullistou Chiracem — se množily a zesilovaly jak v otázkách zahraničně-politických, tak v názorech na reformy v hospodářství a státní správě. Koncem srpna přišla zpráva, že prezident jmenoval novým předsedou vlády Raymonda Barreho, který byl až dosud ministrem zahraničního obchodu, odborníkem-ekonomem bez stranické příslušnosti. V nové vládě přibylo ministrů, kteří jsou ve zprávách klasifikováni jako "umírněně levicoví"; prezident Giscard měl prohlásit, že mu mají pomoci získat hlasy, které by jinak v nadcházejících volbách (obecních v roce 1977, všeobecných v roce 1978) mohla dostat socialisticko-komunistická opozice. Ono to ovšem nebude tak jednoduché...

V minulém roce se Francie pustila do hospodářské ofenzívy, jejímž cílem bylo snížit nezaměstnanost a dostat inflační kvótu pod 10 procent. Zásluhou velkoryse podporovaného vládního programu, který si vyžádal prostředky ve výši 30 bilionů franků, se mnohé skutečně podařilo. Ještě letos v květnu se sám prezident Giscard, expert v otázkách ekonomické a finanční politiky, vyjádřil k vývoji velmi optimisticky; ani začátkem července nechyběly růžové pohledy do budoucnosti. Pak najednou začala hodnota franku rapidně klesat; inflační křivka rychle narůstá, nevylučuje se její zvýšení na 14 procent na konci roku. Prožili jsme tady v USA něco takového někdy před dvěma roky; víme tedy, co to pro domácnost znamená, a co pro postavení země ve světě.

Hlavní příčinou krizových zjevů ve francouzském hospodářství je přírodní katastrofa: nebývalé sucho postihlo zemědělství, jehož výrobky tvoří 16 procent celkového vývozu. Loňská obchodní bilance končila pro Francii přebytkem ve výši skoro jednoho bilionu dolarů; pro letošek se předpovídá dokonce deficit. Pokles kurzu francouzského franku — napsal britský FINANCIAL TIMES — je reakcí na očekávané špatné žně.

Důsledkem sucha je také pokles výkonnosti vodních elektráren — výpadek energie z těchto zdrojů se musí krýt zvýšením dovozu oleje, jehož cena narůstá úměrně úpadku měnové hodnoty. Je to nebezpečné "začarovaný" kruh, do něhož se Francie dostává nikoliv vlastní vinou. Zatím nezodpovědněnou otázkou je, jaké stanovisko zaujme k nepříznivému vývoji politická opozice vládnoucích demokratických stran. Nyní se ukáže, zda jsou komunisté opravdu "francouzskou stranou", za niž se od letošního sjezdu vydávají. Národ je postižen krizí, kterou vyvolala příroda, nikoliv vládní politika.

J. Netík

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaší trvalou ted' mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon — formerly at 26th St & Hamlin
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

HLAS NÁRODA
(VOICE OF THE NATION)
Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623
Telefon: 762-2044
ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00
Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.
Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois
September 4, 1976 — Vol. I., No. 36.

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů:
pozorné snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a Jaromír Hrábek, majitelé

LETEM SVĚTEM

Chicago. — Starosta Daley řekl, že ve věci potratů je nutno respektovat rozhodnutí Nejvyššího soudu, a že konečně pro americké občany existují daleko závažnější problémy než je problém potratu. Vyslovil naději, že katoličtí a protestantští voliči se při příštích presidentských volbách nedají vést jen prohlášeními svých kněží ve věci "úcty k životu". Soukromě však je Daley prý proti potratu. Kard. Cody pak prohlásil toto k Daleyho slovům: "Jakožto náboženská autorita mám povinnost vysvětlit mravní a etické problémy, které jsou často spojeny s politickými posicemi. Nikdy jsem však jako církevní autorita nerozkazoval lidem volit pro, nebo proti některému kandidátu, či politické straně". Také řekl, že občané mají právo znát stanovisko každého kandidáta ve věci potratu a řídit se při volbě svým svědomím.

• • •

Seattle. — Republikánský kandidát na místopresidentství, senátor Robert Dole řekl 25. srpna při své volební kampani, že Fordova administrace nesouhlasí s udělením plné amnestie těm, kteří se za vietnamské války vyhnuli vojenské službě. Demokratický kandidát na presidentství, Jimmy Carter, naproti tomu hájil *málo jasný názor, že těmto zběhům má být uděleno* "odpuštění", nikoliv však "amnestie". (Problém se týká asi 13 tisíc mladých Američanů.)

• • •

Johannesburg. — Příslušníci černošského bojového kmene Zulu (který čítá na 4 milióny členů) vedli na předměstí Soweto v Johannesburgu po několik dnů boj proti militantním černochům, kteří zabraňovali ostatním černochům jít do práce a hrozili vypálit jejich domy v případě, že by stávku ignorovali. Při těchto srážkách bylo zabito 31 militantních černochů. Za 10 týdnů černošských demonstrací proti jihoafrické bělošské vládě bylo zabito celkem 281 lidí, z nichž 3 byli běloši a ostatní černoši.

• • •

Salisbury. — Katolický biskup diecéze Umtali v Rhodésii, Donald Lamont, 65letý, bude postaven před soud, protože údajně opomenul oznámit policii přítomnost černošských guerilů, ačkoliv o nich věděl. Bude-li shledán vinným, může být odsouzen na 14 let vězení, případně i k trestu smrti.

• • •

New York. — Jihoafrická vláda by byla ochotna udělit Namibii, bohaté na nerosty, nezávislost před prosincem 1978; ministerským předsedou v nové vládě by však byl běloch a hlavou státu černoch. Generální tajemník OSN, Kurt Walheim, však nazval tento návrh nedostatečným.

• • •

Filadelfie. — Záhada "nemoci legionářů" nebyla dopo- sud vyřešena; nyní na tuto nemoc zemřeli také dva účastníci eucharistického kongresu; 62letý Stanley Kuczek z Munster, Ind., a 71letá etih. sestra Mildred Tržil (českého původu) z Cedar Rapids, Ia. Oba bydleli v hotelu Bellevue-Stratford, kde se od 21. do 24. července konala státní konvence Americké legie. Bylo však zjištěno, že v tomto hotelu neexistuje nic, čím by tato nemoc mohla být způsobena. Doposud onemocnělo touto záhadnou chorobou 177 lidí, z nichž jich 28 zemřelo.

• • •

Halifax, N. S. — Při pobřeží Newfoundlandu se nedávno zřítilo do moře sovětské výzvědné letadlo TU-95, opatřené moderním elektronickým zařízením. Tři sovětské válečné lodi se horečně snaží nalézt trosky tohoto letadla ve vodách, hlubokých 600 stop. V době havárie se však Moskva nezmínila ani slovem o tomto neštěstí.

• • •

Khartum. — V Sudanu už bylo popraveno 100 účastníků na nepodařeném státním převratu proti režimu presidenta Nimeiriho 2. července letošního roku. Nyní je dalších 78 lidí, včetně tří žen, souzeno z protivládní propagandy a hledání pomoci pro rebely. Všichni by *rovněž mohli být odsouzeni k* smrti.

• • •

Washington. — Někteří političtí pozorovatelé se domnívají, že "hvězda" kdysi slavného státního tajemníka Kissingera pozvolna hasne. Už není jisté, zda po volbách mu tato funkce bude ještě svěřena. Mnozí republikáni se totiž začínají opět klonit do prava, a v oboru mezinárodní morálky na ně zapůsobila hlubokým dojmem varovná slova Alexandra Solženicyna. Na republikánské konvenci byl Kissinger téměř úplně ignorován.

• • •

Tel Aviv. — Moshe Dayan, bývalý ministr obrany Izraele, prohlásil, že Spojené státy by měly snížit svou vojenskou pomoc Izraeli, avšak na druhé straně by také měly přivést arabské země k definitivnímu skončení stavu nepřátelství s Izraelem. Jen tak může být zastaveno závodění ve zbrojení na Blízkém východě. Izraeli by však měla být ponechána možnost užít atomových zbraní kvůli odstrašení Arabů, kteří jsou mnohem četnější než Izraelité.

• • •

Káhyra. — Egyptský president Anwar Sadat byl egyptským parlamentem jednohlasně zvolen k presidentskému úřadu na dalších šest let. Ve své příležitostné řeči oznámil, že bude dále pokračovat ve své domácí i zahraniční politice. Cílem jeho vlády bude mimo jiné osvobození všech arabských území, okupovaných Izraelem, vyřešení palestinského problému a zaručení míru a spravedlnosti na Blízkém východě.

• • •

Peking. — Podle zprávy čínských úřadů zahynulo při nedávném velkém zemětřesení ve městě Tangshan o 1.6 miliónech obyvatelích na 100,000 lidí. Bylo však podotknuto, že tato informace se nevztahuje na hustě zalidněné okolí tohoto města, které bylo tímto zemětřesením rovněž silně postiženo. Podle úřední filipínské zprávy zahynulo při nedávném zemětřesení na ostrově Mindanao 3,759 lidí, 2,282 zůstalo nezvěstných a 89,000 je bez přístřeší.

• • •

Buenos Aires. — Argentiští pravicoví teroristé postříleli 20. srpna nedaleko Buenos Aires pomocí kulometu 46 členů marxistického hnutí "Montoneros". Byla to msta za vraždu generála ve výslužbě Omara Actise, kterou má toto hnutí pravděpodobně na svědomí. Předtím 3. července spáchali marxističtí Montoneros bombový atentát, při kterém zahynulo 20 policistů; ve dvou následujících dnech se jim pak pravicoví teroristé pomstili a postříleli na 40 lidí, o kterých předpokládali, že příslušeli ke hnutí Montoneros. Mezi zastřelenými byli i tři kněží a dva seminaristé. Vojenská vláda Argentiny již dříve ohlásila, že si vzala za úkol úplné zničení levicových guerilů.

• • •

Antwerpy. — Belgický přístav Antwerpy se v těchto posledních letech stal hlavním střediskem sovětského obchodu se západní Evropou. Sověti tam mají v rukou šest obrovských podniků: Nafta-B, vedoucí obchod se zemním olejem; Ferchimex, obchodující se železem a umělými hnojivy; Russalmaz, obchodující s diamanty; Erlog-Belgie, vedoucí obchody s kompjutry; lodní společnost Transworld Marine a loděnice Sobelmarine. V roce 1965 připlulo do Antwerp 287 lodí z komunistických zemí, v roce 1975 už 1130!

• • •

Washington. — Podle sdělení US výzvědné služby, vojenský režim v Peru koupil od Sovětského svazu 36 nadzvukových vojenských letadel typu SU-22; 12 těchto letadel obdrží ještě v tomto roce, a ostatní v příštím. Denní tisk v Limě o této obchodní smlouvě mlčel. Peru bude po Kubě druhou zemí na západní polokouli, která bude vybavena sovětskými bojovými letadly.

• • •

Kigali. — Ugandský diktátor Idi Amin si stěžoval na to, že Keňa uzavřela hranice s jeho zemí, takže tam nemohly přicházet dodávky gazolinu a jiné výrobky, dovážené z ciziny. Tento spor byl právě v těchto dnech urovnán. Přitom však Idi Amin nemilosrdně hospodářsky škrtí malý a velmi chudý stát Rwandu (býv. německou kolonii pod belgickou zprávou — Ruanda-Urundi), — jehož společnou hranici s Ugandou zavřel. Do Rwandy nyní nemůže přicházet nic z ciziny: ani gazolin, ani potraviny, či lékařské potřeby. Rwanda také nemůže vyvážet kávu a čaj, své jediné vývozní produkty a zdroje cizích valut. Rwanda proto hospodářsky silně upadá. Nyní čínští komunisté poslali do Rwandy své inženýry a techniky, aby tam postavili cestu, sjízdnou pro automobily, která by spojovala tuto zemi se sousední Tanzánií. Tak by Rwanda v budoucnu ve svých obchodních vztazích s cizinou nebyla závislá na průchodu Ugandou.

• • •

Bern. — Generál ve výslužbě Jean-Louis Jeanmaire, 66letý, byl zatčen; je mu vytýkáno, že předal členům sovětského velvyslanectví v Bernu vojenské informace a dokumenty. Další zprávy o tomto případě nebyly dosud podány. Jako bývalý velitel švýcarské protiletecké obrany měl přístup k tajným dokumentům.

• • •

Kingston. — Na malém ostrově Karibského moře Jamaice, čítajícím dva milióny obyvatel, je od roku 1972 ministerským předsedou socialista Michael Manley. Svým spoluobčanům slíbil, že v zemi zavede "demokratický socialismus" a tím ji přivede do éry blahobytu. Dnes tam však jdou věci hůře než kdy jindy. V posledních měsících tam při politických atentátech zahynulo 120 lidí. Hospodářská situace ostrova je po odchodu Britů přímo kritická: nezaměstnaných tam je 25 procent; turisté se stávají vzácnými, cizí obchodníci a podnikatelé opouštějí zemi. Po ilegálních cestách bylo z Jamaiky vyvezeno 225 miliónů dolarů, což je velká ztráta pro zemi, kde celé národní hospodářství nemá větší hodnotu než bilión dolarů. Sousední ostrovy Trinidad, Barbados a Guyana nedávno půjčily Jamaice 90 miliónů dolarů, aby se její ekonomie hned nezhroutila. Vloni Manley navštívil Kubu, kde navázal přátelské vztahy s Fidelem Castrem. Vrátil se nadšen komunistickými reformami na Kubě a slíbil, že podobné programy uskuteční i na Jamaice. Spolu s ním přijelo 300 kubánských specialistů (jejich počet se už zvýšil na 3.000), kteří trénují pro něho guerily a budují sbory národní bezpečnosti. Někteří pozorovatelé vyslovují obavy, že z Jamaiky by se mohla stát v nedaleké budoucnosti druhá Kuba.

• • •

Washington. — Skupině amerických vědců z "Massachusetts Institute of Technology" se podařilo vyrobit poprvé v dějinách zárodek bakterie coli, která je schopna vykonávat svou funkci v živé buňce. Vědci doufají, že později na základě takto nabytých poznatků se jim podaří vyrobit synteticky i zárodek člověka. Toto by pak umožnilo plné porozumění vzniku dědičných chorob, jakož i nalezení jejich léčení.

• • •

Colombo. — V hlavním městě Sri Lanky se konala 5. mezinárodní konference tak zvaných neutrálních zemí Třetího světa. Političtí pozorovatelé u[illegible] nosti tyto země většinou vůbec neutrální nejsou. V rezoluci této konference se například "nařizuje" Spojeným státům, aby vyklidily Panamu a ihned udělily nezávislost Portoriku, ačkoliv zdrcující většina Portorikánců chce podržet nynější spojení se Spojenými státy. Od zemí, produkujících zemní olej, se žádá, aby neprodávaly olej Francii a Izraeli, na protest proti tomu, že tyto země prodávají zbraně Jižní Africe. Západní průmyslové země prý mají předat zemím Třetího světa část svého bohatství. Producenti surovin ve Třetím světě jsou ze své strany vyhlášeni k tomu, aby utvořili kartely, které by určovaly vyšší ceny surovin, vyvážených do západních průmyslových zemí. Na druhé straně pak dobytí jihovýchodní Asi komunisty bylo pozdraveno jako pokrok lidstva; přitom nebyla učiněna ani zmínka o tom, že kambodžští komunisté vyvraždili, nebo nechali zemřít hladem více než půl miliónu lidí. Spojené státy byly odsouzeny pro svůj imperialismus na Koreji právě v době, kdy Severokorejci barbarsky zavraždili sekyrami dva americké důstojníky. — Země, které zasedaly v Colombo, jsou tedy sotva neutrálními! Přitom mnohé z nich by bez americké a západoevropské hospodářské pomoci trpěly hladem a jejich obyvatelé by chodili nazí... A naše Amerika si to všechno dá líbit, protože demokratický kongres a senát by se těm zemím upokloňkoval!

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Vycvičit se v Božího bojovníka

Pavel VI. k poutníkům

Jedním ze základů civilisace lásky, kterou chceme vybudovat, je odříkání, je to, čemu říkáme asketické úsilí.

Víme, v čem spočívá. Spočívá v navozeném návyku správně zaměřené vůle, v mravním vypjetí svědomí, v neustávající bdělosti, v dohlednu na vlastní jednání, v nabytí sebekontroly a sebeovládání jako normálního stavu, s cílem sjednotit složitý psychologický mechanismus pudů, vášní, zájmu, citů, vnitřních i vnějších reakcí a myšlenek pod jedním příkazem lásky k Bohu a bližnímu – této nejvyšší hodnoty a životního zdroje křesťanské osobnosti.

My lidé jsme bytostí složité, vnitřně protichůdné a v jednání rozpolcené; a je zásadou přirozené i křesťanské moudrosti zavést logický a mravní řád do našeho složitého "já", které je schopno tak protichůdných činů a protikladných vlastností. Pohanskou moudrost, která volala po "harmonii v duši" (Seneka) obohacuje znalost podstatného a přímo hmatatelného faktu prvotního hříchu, který zanechal v člověku vrozený nedostatek řádu a harmonie. Má za následek jakousi odstředivost jeho vloh a vlastností, které dohromady už netvoří ideální [illegible], k níž je člověk povolán, nejsou-li s Boží pomocí stále ovládány přísným a promyšleným úsilím, které je harmonisuje a sladňuje.

To jsou důvody, pro které musí asketické úsilí být součástí každého plánu vnitřní obrody. Víme všichni, že právě tato kapitola plánu obrody křesťanského života nepožívá zrovna přízně veřejného mínění, ba někdy ani patřičné vážnosti u některých theologů, i když se sami označují za morální theology a dokonce za křesťany. Smutným dokladem toho jsou jisté nepředložené a neoprávněné reakce na nedávné prohlášení Kongregace pro víru "O jistých otázkách pohlavní mravnosti".

Nevítaná je dnes autorita, nevítaný je dnes řád, který ukládá objektivní normy, ať jsou sebe více ve shodě s vnitřní zákonitostí našeho bytí. Málokdo je dnes ochoten jim naslouchat. Nevázanost se zdá být základním právem lidského počínání. Ze začátku se halila do pláště osobního svědomí a často zastírala skutečnost, že psychologické vědomí sebe nahradilo mravní svědomí a postupně vytlačilo pojem vnitřní i vnější povinnosti, kterou se svědomí musí řídit. Toto popření povinnosti vyvolalo výbuch slepé volnosti, pudů řízených vášní, bezuzdné nezákonnosti, a tak ztrátu inteligentní a skutečně odpovědné vůle.

Naše asketické úsilí o zvýšení mravní kvality jednání má

(Pokračování na str. 5.)

DOBA "BĚHEM ROKU"

23. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. — Pohlédni na nás, na své milované děti, a dej, — aby všichni, kdo věří v Krista, — dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. — Skrze tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 35, 4-7a)

Řekněte malomyslným: "Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh náš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!"

Tehdy se otevřou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá němého jazyk, neboť na poušti vyprýští vody, potoky na pustině.

Vyprahlá země se změní v močál a žíznivá půda v prameny vod.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 2, 1-5)

Moji bratři, s vírou v našeho božského Pána Ježíše Krista nesmíte spojovat stranictví k lidem. Tak vejde k vám do shromáždění muž se zlatými prsteny na rukou, ve skvělém oděvu, a vejde taky chudák v obnošených šatech. Vy však jste samá pozornost k tomu, který je nádherně oblečen, a řeknete mu: "Prosím, posaď se tady na čestné místo." Ale tomu chudáskovi řeknete: "Ty stůj tamhle", nebo: "Sedni si tady u mne na zem." Neděláte tak rozdíly navzájem mezi sebou, nestáváte se soudci podle špatných měřítek?

Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh právě ty, kdo jsou v očích světa chudí, aby z nich skrze víru udělal bohaté a aby jim dal dědičný nárok na Království, které slíbil těm, kdo ho milují?

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 7, 31-37)

Ježíš se vrátil z území Tyru a šel přes Sidon k jezeru Galilejskému územím Dekapole.

I přivedou k němu člověka hluchého a špatně mluviciho a prosí ho, aby na něj vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: "Effatha", což znamená "otevři se"! I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně.

A nařídil jim, aby to nikomu neříkali. Čím více jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali.

Nadmíru se divili a říkali: "Dobře všecko učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč."

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolika)

Králové obzvláště považovali své sny za velice významné nejen pro sebe, nýbrž i pro celou říši. Báli se trestů božích, kdyby nesplnili, co jim ve snu bylo uloženo. Proto měli na svém dvoře odborníky ve vykládání snů. Odtud si vysvětlíme úzkost krále babylonského, když ani on sám, ani vykladači nedovedli mu připomenouti zapomenutý sen.

Víra ve sny hříšnou pověrou.

Prozřetelnost Boží vyjímečně v tomto případě (jako kdysi za doby Josefa Egyptského králi egyptskému) představila Nabuchodonosorovi sen tajuplného významu, aby moudrým a přesvědčivým výkladem snu Daniel nabyl u krále vážnosti a vlivu. Takové sny poučného a prorockého obsahu byly a jsou zcela vyjímečné a řídké. Jinak sny nemají žádného vyššího smyslu a významu. Co se člověku zdá, bývá směs nejrozmanitějších dojmů, pocitů, představ, prožitých ve stavu bdělém. Po způsobu pohanských hadačů pokoušejí se i dnes pověrčivi lidé ze snů dělati úsudky o budoucích a neznámých věcech. Zatvrzelou pověrou stávají se takoví lidé směšnými, ale zároveň i vinnými nebezpečným hříchem, křesťana naprosto nedůstojným.

Sen Nabuchodonosorův byl daleko do budoucnosti sahající předpovědí.

Bůh, jenž Nabuchodonosorovi poslal sen, navázal na přirozené starosti královy, co bude s jeho říší. Tehdejší panovníci mívali veliké obavy o své trůny, neboť často spočívaly tyto trůny na hliněných nohách.

Celé jádro snu nalézá se v soše, představující člověka, kterou kámen rozdrtí. Socha člověka a její různorodé části znamenají říše, založené od lidí a stavící se nepřátelsky proti království Božímu na zemi. Kamenem, který se stal velikou horou a naplnil celou zemi, jest prorocky znázorněna Církev Ježíše Krista, která rozšíří se po celém světě a která nikomu nepustí svoji duchovní moc. Nakonec v den posledního soudu Církev bude slaviti vítězství nade všemi říšemi a královstvími, dokonale zničí všecky ony říše, sama však státi bude na věky.

Jako onen kámen, podobně i Církev katolická byla bez rukou lidských uvedena na tento svět. Slova Ježíše Krista: „Kdo padne na ten kámen, rozrazí se, na koho však on padne, toho rozdrtí," platí v přeneseném smyslu také o nepřemožitelnosti jeho Církve, jejímž úhelným kamenem jest On sám.

Kdo s Církví bojuje, ten s ní i zvítězí.

Milujme slavnou Církev Ježíše Krista, k níž náležíme a o níž svatý Jan Zlatoústý píše: „Dokud ještě mladičká byla, nijak jí nemohlo býti ublíženo. Nyní pak, kdy nebe se dotýká, domníváš se, že by jí bylo možno přemoci? V době, kdy *bylo v ní jedenáct apoštolů, nikdo jí nemohl přemoci.* Několik lidí opanovalo celý svět. A nyní, kdy země i moře, veškerý povrch světa, všechny obytné krajiny, všechna města, všecky končiny země jsou osvíceny jejím náboženstvím, myslíš, že by Církev mohla býti přemožena? — Nikoliv. — Vždyť Kristus předpověděl: „Brány pekelné jí nepřemohou." Spíše obloha může býti zvrácena, spíše může země pominouti, než aby Církev byla zničena."

Podivná omluva.

Bohužel mnoho katolických křesťanů zneužívá víry v nepřemožitelnost Církve. Jsou to ti katoličtí křesťané, kteří vědomě pomáhají nepřátelům Církve katolické. Volí na příklad do zákonodárných sborů parlamentních nekatoliky nebo lidi náboženský lhostejné. Odebírají nekatolický nebo výslovně protikatolický tisk. V tomto svém počínání omlouvají se slovy Pána Ježíše, že brány pekelné Církev nepřemohou. Zapomínají však, že pomáhajíce nepřátelům Církve stávají se sami „branami pekelnými", nad nimiž bude Církev jednou slaviti Danielem předpověděné a Ježíšem Kristem přislíbené vítězství.

SUSANA PŘÍKLADEM ZBOŽNOSTI A NEDOTČENÉ MANŽELSKÉ VĚRNOSTI.

Když ďábel béře na sebe podobu lidí — Susana křivě obžalována — Její modlitba — Bůh ihned ji vyslyšel — Daniel se ujímá Susany — Susana osvobozena a žalobci odsouzeni.

V Babylóně bydlil muž jménem Joakim. Měl pak manželku jménem Susanu, velmi krásnou a bohabojnou. Její rodičové totiž, jsouce spravedliví, vychovali svou dceru podle zákona Mojžíšova.

Joakim byl velmi bohatý, a měl zahradu vedle svého domu. K němu scházívali se Judovci, ježto byl ze všech nejváženější.

Toho roku ustanoveni byli z lidu dva starší za soudce. — O těch mluvil Pán: „Vyšla nepravost z Babylonu od starších, soudců, kteří zdáli se spravovati lid."

Ti chodívali do domu Joakimova, a přicházeli k nim všichni, kteří měli soudy. Když se lid vracíval domů o poledni, vcházela Susana a procházela se v zahradě muže svého.

Ti starší vídajíce ji každý den, když tam vcházela a procházela se, vzplálí nečistou žádostí. I převrátili smysl svůj, odvrátili oči své, by neviděli nebe, a nerozpomněli se na spravedlivé soudy Boží. Byli tedy oba raněni hříšnou láskou.

Jednou, když starší číhali na příhodný den, aby Susanu svedli ku hříchu nečistoty, vešla Susana jednu chvíli jak obyčejně, toliko se dvěma děvečkami, chtějíc se v zahradě okou-

pati, ježto bylo horko. Nikdo tam nebyl kromě dvou starších. Když děvečky vyšly, vstali oba starší a přemlouvali Susanu k nečistým hříchům: „Hle, dveře zahrady jsou zavřeny, žádný nás nevidí." Hrozili Susaně: „Nebudeš-li chtíti, udáme tě, že tu byl s tebou jinoch a budeš odsouzena k trestu smrti."

Susana vzdechla a řekla: „Stísněna jsem se všech stran, neboť učiníme-li hřích, čeká mne smrt, pakli neučiním, neujdu rukoum vašim. Avšak lépe mi jest beze skutku upadnouti v ruce vaše, nežli hřešiti před obličejem Páně."

I vzkřikla hlasem velikým Susana, ale vzkřikli také starší proti ní. A jeden běžel ke dveřím zahrady a otevřel.

Služebníci domu, když uslyšeli křik v zahradě, vskočili tam zadními dveřmi, aby viděli, co je to. A když starši mluvili, tak jak byli hrozili, zastyděli se služebníci náramně, ježto nikdy nebyla pravena o Susaně věc taková.

Druhý den, když přišel lid k muži jejímu Joakimovi, přišli také ti dva starší, plní nešlechetných úmyslů proti Susaně, aby ji zabili.

A řekli před lidem: „Pošlete pro Susanu, dceru Helkiášovu, ženu Joakimovu!" I poslali hned pro ni, a ona přišla s rodiči, se syny i se všemi příbuznými svými.

Tedy ti nešlechetníci rozkázali, aby ji byl sňat závoj, neboť zákon přikazoval, aby žena podezřelá z manželské nevěry byla přivedena s holou hlavou. Byla totiž zahalena.

Příbuzní její a všichni, kteří ji znali, plakali. Povstavše pak oba starší mezi lidem, položili ruce své na hlavu její, neboť podle zákona svědkové kladli vinníkům ruce na hlavu.

Ona plačíc vzhlédla k nebi, neboť doufalo srdce její v Pána.

A starší řekli: „Když jsme se procházeli sami po zahradě, vešla tam tato se dvěma děvečkami, a zavřevši dveře zahrady, poslala děvečky domů. Tu přišel k ní jinoch, jenž se byl schoval, a přidružil se k ní. My pak, bývše v koutě zahrady a spatřivše tu nepravost, běželi jsme k nim. Zastihli jsme je v nečistém hříchu. Jeho sice nemohli jsme chytit, ježto byl silnější než my, a otevřev dveře vyskočil. Tuto však chytivše tázali jsme se, kdo je ten jinoch, ale nechtěla nám říci. Této věci svědkové jsme."

Obec jim uvěřila, jakožto starším a soudcům lidu, i odsoudili ji na smrt.

Susana zvolala hlasem velikým, řkouc: „Bože věčný, který znáš věci skryté, který všecko víš, prve nežli se stane, ty víš, že křivé svědectví vydali proti mně. Aj, umírám, nic neučinivši z toho, co tito zločinně smyslili si proti mně." I vyslyšel Pán hlas její.

Když vedena byla na smrt, vzbudil Pán svatého ducha mladšího jinocha, který slul Daniel. I zvolal hlasem velikým: „Čist jsem já od krve této ženy."

Všecek lid obrátiv se k němu tázal se: „Co to mluvíš?"

On pak stoje mezi nimi řekl: „Jak jste nerozvážní, synové Israelovi, že nevyšetřivše věc, aniž nabyvše přesvědčení, co pravda jest, odsoudili jste dceru Israelovu? Vraťte se k soudu, neboť křivě svědčili proti ní."

Tedy lid rychle se vrátil. A starší obce mu řekli: „Pojď, posaď se mezi nás a podej nám zprávu, neboť tobě dal Bůh čest, jaká přísluší stáří."

Daniel jim řekl: „Oddělte je, jednoho daleko od druhého, a budu je vyslýchati."

Když oddělen byl jeden od druhého, povolav prvého z nich řekl mu: „Zestárlý ve dnech zlých, nyní přicházejí tresty za hříchy tvé, které jsi prve páchal nespravedlivě soudě, nevinné odsuzuje a osvobozuje vinné, kdežto Pán dí: „Nevinného a toho, jenž je v právu, nezabiješ!" Nyní tedy, jestli jsi ji viděl, pověz, pod kterým stromem jsi je viděl, že spolu mluví?"

On odpověděl: „Pod lentiškem."

I řekl Daniel: „Dobře jsi zalhal proti svému hrdlu, neboť hle — anděl Boží dostal rozkaz od Boha, i rozpůlí tě."

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

STAVOVSKÉ A KOLEKTIVNÍ SEBEVĚDOMÍ NOVINÁŘOVO

(Pokračování z min. čísla.)

Mezi herci i mezi žurnalisty jest totiž omylem osudu spousta lidí, kteří se octli v redakcích nebo na prknech pouze proto, že měli neurčité touhy a sklony po něčem "vyšším" a šli k divadlu nebo k žurnalistice prostě proto, že se opravdu minuli s každým povoláním. Jejich nesociabilita bývá často až chorobně hysterická a tito příživníci působí přímo destruktivně. K tomu pak přistupuje ještě známá žurnalistická nervóza, způsobená chvatem a překotností povolání, které působí také rozvratně.

Přes tyto překážky, přes to, že od literáta-žurnalisty je ke zpravodaji-žurnalistovi tak daleko, jest jisto, že všechny tyto odstíny mají velmi mnoho společného: jsou stejně obětmi chvatu svého povolání. Mají společnou zvídavost a zájem na aktualitě, mají společné vědomí, že přes veškerou reproduktivnost novin přece jenom tvoří nové duševní hodnoty, mají společné ctnosti i vady, a hlavně společné zájmy sociální. Jest ovšem těžko si představiti socialisty, antisemity, židy, nacionalisty, volnomyšlenkáře a katolíky v jedné frontě, ale život a jeho praktické požadavky jsou silnější než, předsudky a resentiment. Vážnost života zbavuje veseli i žurnalism, jenž v době Freytagově platil za "veselé umění". Je třeba, aby žurnalista ve svém sociálním boji přemohl i malicherné cechovnictví a předsudky rutinérů, i opět geniálnický anarchism a politickou nesnášenlivost. Velmi pěkně to řekl Thomas Wehrlin (Thomas Wehrlin: Streik der Redakteure. Tagebuch 1921): "Stále být jen divákem sociálních bojů, oslabuje duši. Budou-li redaktoři uměti bojovati pro sebe, zvýší svou cenu i pro bojující národ." Problém žurnalistického sebevědomí tedy jest: Nalézti správnou střední cestu mezi "citem pro list" a zdravým egoismem, mezi individualismem a kolektivismem, mezi literátstvím a "řemeslem". Problémem jest, aby žurnalista, jenž podobně jako herec musí sloužiti tolika zájmům a hráti tolik rolí, nalezl především sama sebe.

V ČEM SPOČÍVÁ ŽURNALISTICKÝ TALENT?

Pojem žurnalisty jest daleko mnohoznačnější, než pojem spisovatele. Co má společného feuilletonista s telefonistou, reportér s uměleckým referentem, redaktor politický a hospodářský s vystřihovačem a lepičem zpráviček z cizích listů? Co má společného profesor, odcházející přímo z redakce za universitní kathedru, s ubohým hledatelem kuriosit o perlorodkách a bílých slonech, placeným za nesplnitelný a nesplněný závazek, dodati tisíc řádek měsíčně? A přece mají mnoho psychologických znaků společných, tak jako mají společné zájmy stavovské. Buď si sebe větší duševní propast mezi žurnalistou-vědcem a reportérem, jenž jest v podstatě pišícím cestujícím svého listu, přece musí míti kromě kvalifikace k výkonu své služby žurnalistický talent ještě speciální, který chceme podrobiti v této studii analýse:

Žurnalistická schopnost spočívá především v rychlém chápání situace, v rychlé a hlavně jasné stylisaci. Ve strategii platí zásada, že v poli bitevním jest lepší špatný rozkaz, nežli žádný rozkaz, i v žurnalistice platí, že lepší jest stanovisko nějaké, nežli vůbec žádné. Náleží k poznatkům davové psychologie, že obecenstvo chce s novinami čerpati již hotové soudy. Pouhý zpravodajský materiál jej nezajímá. Lidé přehlédnou v novinách sebe zajímavější zprávy, nejsou-li současně v novinách hodnoceny. (Hodnocení může se díti i pomocí typografické úpravy.) Proto musí mít žurnalista tuto strategickou schopnost, rychle chápat a rychle zaujímat stanovisko. Žurnalista nesmí být škurpulant. Kdo uvažuje příliš mnoho pro a proti, nemůže být dobrým novinářem, neboť dav, podobně jako děti, chce přijímat názory již hotové a chce, aby řeč listu byla hned od první chvíle ano, ano, ne, ne. Duchapřítomnost jest proto hlavní vlastností žurnalistovou od reportéra, který vyzve dav, jenž jej přepadne, aby mu dovolil jej naskicovat, až po politického úvodníkáře, který musí během několika minut nalézti téma i tendenci svého traktování politických událostí. Koncipovat za rachotu strojů, kdy sazeč bere člověku z ruky rukopisy po kouskách, není dáno každému, byť byl jinak stylistou sebe lepším.

(Pokračování)

Vycvičit se v Božího

(Pokračování ze str. 4.)

dvě stránky: odříkavou, kterou učitelé duchovního života popisují jako umrtvení těla, půst, odříkání, pokání. Nesmíme ztratit se zřetele, že všechna tato duchovní cvičení, směřující k tomu, abychom nabyli vlády nad svým "já", abychom nabyli dost síly k vedení opravdu křesťanského života, jsou velmi pádně uváděna na mnoha místech evangelií. I slovy Krista "Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vylup je a vrz od sebe" (Mt. 5:29, i 5:30), jejichž ozvěnou jsou slova sv. Pavla: "Podmaňuji tělo své a v službu je podrobuji" (I Kor. 9:27.)

Druhá stránka křesťanské askese je tvořivá, zaměřená k posílení ctností, které charakterisují Kristova následovníka. Je to výcvik Božího bojovníka (srv. Job 7:1, I Kor. 10:4, Řím. 13:14, Gal. 5:16) a u sv. Pavla je vyjádřena obrazně výrazným popisem zbroje římského vojáka: "A proto, vezměte celé odění Boží... majíce podpásaná bedra vaše pravdou, a oblečeni jsouce v pancíř spravedlnosti" atd. (Ef. 6:13-17). Nikdo nemůže být skutečně křesťanem, aniž by byl silný. Nikdo nemůže být silný, i duchovně silný, aniž by se stal zápasníkem, to jest, bez namáhavých a dlouhotrvajících cvičení (I Tes. 5:8). A cílem toho všeho je nabýt onoho nezdolného milosrdenství, o které usilujeme nade všechno: "Kdo nás odloučí od lásky Kristovy?" (Řím. 8:35).

Paraguay chce prodávat elektřinu

Asunción. — V malé jihoamerické zemi Paraguay, čítající pouze 2,6 miliónu obyvatel, je už 22 let diktátorem gen. Alfredo Stroessner, německého původu, který právě dal změnit ústavu země tak, aby v roce 1978 mohl být opět "zvolen" presidentem na dalších pět let. Jinak po něm nastoupí jeho nejstarší syn Gustavo. Gen. Stroessner se udržuje u moci pomocí armády; každá opposice je v zárodku potlačena.

Paraguay je hospodářsky silně zaostalou zemí; průmysl tam je nepatrný, venkov velmi chudý. Kromě zemědělských produktů země nemá co vyvážet; proto režim pro získání cizích valut favorisuje průchod luxusního zboží Paraguayí. V zahraničí žije asi milión Paraguayců, buď za prací anebo v exilu. V Buenos Aires je kolonie Paraguayců tak silná, že je vůbec největším paraguayským městem.

Nyní se pro Paraguay má stát předním předmětem vývozu elektřina, která se bude vyrábět ve společném brazilsko-paraguayském projektu "Itaipt" na řece Pawana. Tento komplex bude mít pětkrát větší výrobní kapacitu než mají všechny elektrárny Assuánské přehrady dohromady.

Skvělý úspěch české účasti

(Dokončení ze str. 1.)

dé dostávali mnohé věci zadarmo anebo velmi lacino (jako obědy) a ačkoliv všechno se bralo s určitou velkorysostí a s velkým spolehnutím v Boží prozřetelnost, přece skoro všechny výdaje jsou skoro kryty. Později vydáme úplnou přehlednou finanční zprávu. Můžeme jen prozatím říci, že čeští katolíci z Texasu pomohli vydatně. Bůh skutečně nad námi držel velkou ochrannou ruku v tom smyslu, že jsme neupadli do velkých dluhů. Zdá se, že velkorysost v podniku a oddaná a svědomitá práce pro náboženský cíl, se nakonec vyplatí. Říká se, že "Bůh žehná těm, kteří se snaží sami si pomoci" a v tom smyslu jsme se podíleli na tomto Božím požehnání.

Doufám, že zúčastnění Češi a Moravané si odnesli také to samé Boží požehnání a své uspokojení z naší české účasti na 41. mezinárodním eucharistickém kongresu ve Philadelfii v téže míře, s jakou láskou jsme veškeré přípravné práce konali. Doufám, že jsme je nezklamali.

Eucharistický Kristus musel míti radost z tak velikého příchodu Čechů vzdáti veřejný hold katolické víře v Eucharistii, která byla vždy tak dobře vykládána a přijímána našimi předky po všechna staletí. V tomto ohledu jsme přesvědčili mládež, že je vážíme dědictví našich předků ve smyslu toho důkazu "Dědictví Otců, zachovej nám Pane", tak vroucně prožitého při české mši u sv. Petra ve Philadelphii, o českém dnu, 7. srpna 1976! Kéž totéž dědictví se stane legací nás všech a spojí nás v jednu velikou rodinu věřících. Tomuto, Bože žehnej, vroucně prosíme.

Všem vám děkujeme za spolupráci, která je základem všeho zdaru. Vždyť i zesnulý kardinál Beran říkal: "Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává!" A budiž tak vždy!

Nakonec několik připomínek pro ty, kteří nebyli s námi:

1. Celá česká mše svatá od začátku do konce byla zachycena na tape, který si každý může přímo objednati od: **Rev. Joseph Breslin, Dept. of Communication, Chestnut Hill College, Chestnut Hill, Pa. 19118** za pouhé 3 dolary.

2. Celá česká účast na kongresu byla fotografována. Máme asi 500 záběrů a obrázky si každý může objednati přímo u: **Mr. John J. Sukop, photographer, 34-16, 93rd Street, Jackson Heights, N.Y. 11372** (telefon: 212/458-7611). Obrázky jsou číslované, takže každý si je může objednati. Mr. Sukop připraví také několik albumů na požádání. Ceny jsou velmi mírné. Všechny obrázky jsou barevné. Pan Sukop jest naším oficiálním fotografem.

3. Ti, kteří by chtěli míti slides, mohou tak učiniti u **Standard Photo Service** for 41st Int. Euch. Congress, 222 N. 17th St., Phila., Pa. 19103. A complete set for the entire Eucharistic Congress is for $130.00 + 50c postage. Each Event (like Czech Mass etc.) is available in a set of 5 slides at the cost of $3.00 per set. Každý si musí napsati přímo na označenou adresu.

4. Full color custom photographic prints of the opening and closing mass of the 41st Eucharistic Congress, možno dostati v **Catholic Standard and Times**, 222 N. 17th St., Phila., Pa. 19103 for the price of $24.95 for both (opening-closing) or $14.95 for each set.

5. Později, zda-li vystačíme s penězi, chceme připraviti **Almanach** nebo **Památník** na 41. mezinárodní Eucharistický kongres, který by měl několik stran textu o sjezdu a z větší části by byl obrazovým dokladem k cenné historii a dokumentaci o kongresu. Bylo by k tomu použito záběrů p. Sukopa. Almanach by mohl míti kolem 120 stran ve vydání o 1000 výtiscích. Dáme vám věděti brzy, jestli toto bude vůbec možné. Myslím, že by zájem o tento Památník byl.

6. Konečně my v "Hlasu Národa" bychom rádi pro všechny naše čtenáře připravili **obrázkovou přílohu** s textem, aby čtenáři byli dobře obeznámeni s českou účastí na kongresu. Snad 4 stránky by stačily. Dnes zatím uveřejňujeme to nejnutnější a z obrázků aspoň ty, které jsme sehnali v Chicagu.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Dr. Jiří S. Benson:

AMERIKA ŽIJE NAD SVÉ PROSTŘEDKY

Mnozí z prvních usedlíků Ameriky byli otroky kvůli svému zadlužení. V Anglii a v některých jiných zemích bylo zločinem neplatit své dluhy, a byli dlužník uvězněn, znamenalo to pro něho ztrátu jeho svobody. Byl-li někdo vsazen do vězení, protože nezaplatil své dluhy, předpokládalo se, že už nikdy nebude schopen své dluhy zaplatit; proto někdy byl koupen jako otrok osobou, která jeho dluhy zaplatila. Dlužník pak byl smluvně zavázán svému novému věřiteli, odpracovat si svůj dluh za určitou řadu let, podle toho, jak to stanovila smlouva. Někteří byli propuštění na svobodu pod podmínkou, že opustí svou zemi. Mnozí z těchto lidí se pak dostali za oceán do Nového světa Ameriky; tito lidé byli vypovězeni ze své země, protože nebyli schopni zaplatit své dluhy.

Náš dnešní soudní systém sice už nezná všeobecný případ uvěznění kvůli nezaplacení dluhů, avšak v některých případech můžeme být uvězněni, nezaplatíme-li některé zvláštní dluhy. Mimoto ve Spojených státech jsou každý muž, každá žena a každé dítě v dluzích až po uši.

Jak velký je náš celkový dluh?

Už jsme toho mnoho slyšeli o našem federálním neboli *národním dluhu, který zejména* silně vzrostl v těchto posledních letech. Dne 2. března 1976 tento dluh dosáhl výše 591 bilionů dolarů. Kongres dal nyní své svolení k tomu, aby letos v září tento dluh mohl dosáhnout výše 627 bilionů dolarů. V březnu 1976 U.S. podtajemník financí řekl senátnímu finančnímu výboru, že do 30. září 1977 náš národní dluh stoupne na 707 bilionů dolarů. To znamená, že od roku 1971 do roku 1977 federální výdaje Spojených států vzrostly o 317 bilionů dolarů. V posledních sedmi letech a třech měsících jsme tedy téměř zdvojnásobili výši svého národního dluhu.

Tohle je nezodpovědné rozhazování peněz na úrovni federální vlády. K tomu je ještě nutno přičíst výdaje státních vlád a místních administrací. Prakticky každý Američan pracuje téměř polovinu roku pouze na zaplacení toho, co nás stojí federální, státní a místní vlády.

Soukromý a korporační dluh

Toto už je samo sebou neblahé, avšak celkový dluh našich vlád je nižší než je obnos, který individuální američtí občané dluží za věci, které si koupili na úvěr, neboli než je obnos, který si vypůjčili. Zde jsou nejposlednější známé číslice z roku 1974: v tom roce federální a státní dluhy obnášely 801.4 bilionů dolarů, zatím co dluhy jednotlivců dosahovaly výše *880.1 bilionů dolarů.*

V témž roce byl korporativní dluh nejvyšší ze všech: dluhy akciových společností ve Spojených státech činily celkem 1.584 trilionu dolarů, což bylo více než hrubý národní důchod. Když nyní sečteme všechny tyto dluhy Ameriky, obdržíme obnos 3,265 trilionu dolarů, což je více než dvakrát hrubý národní důchod v roce 1974. Podle prohlášení jednoho kongresníka je to o 265.7 bilionů dolarů více, než by obnášela hodnota celých Spojených států, kdyby bylo možno pro ně nalézt kupce.

Co to znamená pro nás?

Pro mnohé z nás je těžko představitelné, co znamená trilion dolarů. Je však možno učinit si o tom jakousi představu, rozdělíme-li tento obnos stejně mezi všechny Američany. Plánovači a američtí socialisté chtějí, aby každému se dostalo stejného podílu na bohatství našeho národa. V tom případě však by každý měl také mít stejný podíl na našem totálním národním, soukromém a korporativním — dluhu. Na každého muže, na každou ženu a na každé dítě ve Spojených státech by tak připadalo 15.000 dolarů dluhů, což by činilo 60 tisíc dolarů dluhů pro čtyřčlennou rodinu. Není snad už nejvyšší čas, abychom se všichni snažili žít tak, jak nám to dovoluje náš osobní příjem, a aby všechna oddělení naší vlády *povinně žila pouze v mezích příjmů*, jež jim přiděluje jejich rozpočet?

Tajemník Kissinger se znovu setká s jihoafrickým premiérem

Washington. — Příští týden se státní tajemník Kissinger znovu setká v Curychu ve Švýcarsku s ministerským předsedou Jižní Afriky John Vorsterem a bude s ním jednat o anglo-americkém plánu pro řešení problému Rhodesie. Tento plán byl pojat tak, aby uspokojil jak bělošské tak i černošské obyvatelstvo Rhodésie, jakož i vlády okolních afrických zemí.

Kissinger bude žádat Vorstera, aby naléhal na Rhodésii, případně i odepřením vojenské a hospodářské pomoci, aby skončila svůj systém nadvlády bělošské menšiny nad černoškou většinou. Spojené státy, Británie, jiné evropské země i africké černošské země jsou ochotny dát rhodéským běloch̄m záruku, že jejich práva budou chráněna v případě, že do dvou let bude černošské většině předána vláda země.

Podaří-li se Kissingerovi získat Vorstera pro svůj plán, vydá se ještě příští týden na cestu po Africe, aby navštívil kromě Jižní Afriky i několik černošských zemí, jež se bude snažit získat pro anglo-americký plán v otázce Rhodésie. Kissinger však pojede do Afriky pouze v případě, že bude rozumná naděje na brzké uzavření mezinárodní smlouvy o tomto řešení.

V úterý 31. srpna řekl tajemník Kissinger ve Filadelfii shromážděným delegátům černochů, že jihoafrické oddělení ras je neslučitelné s pojmem lidské důstojnosti, a že stále trvající rasové bouře v Jižní Africe jsou důkazem nespokojenosti černochů, protože jim je upírána sociální spravedlnost.

Rhodéský premiér Jan Smith vyslovil přání, zúčastnit se s Kissingerem a Vorsterem společné konference, na které by se mluvilo o nebezpečí komunismu v jižní Africe, nikoliv však o předání vlády v Rhodésii černochům.

Eteke Mboumoua, generální tajemník Organizace africké jednoty, řekl, že jeho organizace je ochotna přijmout pomoc Kuby pro vytlačení Jižní Afriky z území Jihozápadní Afriky. Guerilové z Angoly zintenzivňují své teroristické akce proti tomuto území, a tak mezinárodní komunismus kuje plány na nový začarovaný kruh v Africe.

Záp. Německo má tři největší chemické podniky světa

Londýn. — Podle londýnského časopisu "Chemical Age" v roce 1975 byly tři největší chemické podniky světa v Německé spolkové republice. Jsou to: **1. Hoechst** (jeho celkový obrat činil 8.5 bilionů dolarů), **2. BASF** (obrat 8.2 bilionů dolarů), **3. Bayer** (7.3 bilionů dolarů). Největší americké chemické podniky **Du Pont** (celkový obrat 7.2 bilionů dolarů) a **Union Carbide** (5.6 bilionů dolarů) přicházejí na 4. a 6. místo na světě. Bere-li se však ohled na výnosnost, americké firmy zdaleka předčí všechny ostatní. Firma **Dow Chemical**, obsazující podle celkového obratu pouze 8. místo na světě (4.9 bilionů dolarů), měla čistý výdělek 1.1 bilionu dolarů, Union Carbide 745 miliónů dolarů, Du Pont 453 miliónů dolarů. Západoněmecké firmy vydělaly: Hoechst 434 miliónů dolarů, BASF 348 miliónů dolarů a Bayer 341 miliónů dolarů.

Bere-li se ohled na rozsah investic a výdajů na vědecké bádání, pak největšími chemickými podniky v budoucnu mohou být: **Williams Co. (USA), Hoffmann La Roche (Švýcarsko), Gulf Oil (USA) a Merck & Co. (USA).**

Celkový obrat dvou set největších chemických podniků světa činil v roce 1975 zhruba 209 bilionů dolarů; z toho připadalo 17 procent na západoněmecké firmy a 43 procent na americké. Spojené státy jsou tedy zdaleka první zemí světa v chemickém průmyslu.

OSMÝ SVĚTOVÝ KONGRES SVU

Uprostřed parného srpna se konal na universitě Georgetown ve Washingtonu VIII. kongres Československé společnosti pro vědy a umění v Americe (SVU). Jak známo, tato společnost vznikla před patnácti lety a svůj sjezd pořádá každý druhý rok. Kolem sedmdesáti procent členů SVU žije na severoamerickém kontinentě, ostatní v řadě jiných mist, převážně v západní Evropě a Austrálii. Letošni sjezd byl přirozeně věnován především přínosu Čechů a Slováků Americe, poněvadž byl pořádán v rámci oslav 200. výroči americké nezávislosti. Pozdravný dopis zaslal členům Československé společnosti pro vědy a umění u příležitosti jejich sjezdu také prezident Spojených států, Gerald Ford. Mimo jiné v něm uvedl: **"Příspěvek Čechů a Slováků Americe pokrývá celou historii našeho národního života. Letošní oslavy 200 let naší nezávislosti jsou zvláště vhodnou příležitostí k tomu, aby byla vzdána pocta Američanům československého původu, jejichž víra ve svobodu a nezávislost, *vyvěrající už ze země jejich* předků, nebyla nikdy zlomena. Češi a Slováci si téhož ducha přivezli do Ameriky a spolu s ním i hluboce zakořeněnou oddanost vědeckým, uměleckým a kulturním hodnotám. V tomto duchu bych chtěl Vaši společnosti blahopřát k tomu, že plně a otevřeně podporuje a povzbuzuje rozvoj věd a umění v československo-americkém společenství. Zachováváte a rozšiřujete vznešenou víru ve svobodu bádání a projevu a spolu s nimi nekonečnou touhu po vynikajícím díle".**

V telegramu generálnímu tajemníkovi SVU, dr. Hanuši Lexovi, napsal jiný čelný americký představitel, newyorský senátor, Jacob Javits, mimo jiné: **"Dvakrát v tomto století se stalo Československo oběti agrese totalitních států. Je však jasné, že touha po sebeurčení a svobodě zůstala silná a vitální. Hluboce to demonstruji občané československého původu ve Spojených státech nesmírným příspěvkem, který přinášejí moderni demokratické americké společnosti. Spojené státy musi pokračovat v projevech své solidarity s aspiracemi československého lidu po svobodě a demokracii. Dělat méně by bylo zradou naší vlastni demokratické tradice a tragických obětí, které přinesli ve jménu svobody mnozí skvělí muži a ženy, žijící v Československu i mimo ně".**

Slavnostnimu zasedání sjezdu SVU došlo přes 60 pozdravných přípisů členů amerického kongresu, guvernérů jednotlivých států americké Unie (z nichž tři — z Marylandu, Connecticutu a New Jersey — vyhlásili na počest amerických Čechů a Slováků, Československý den), starostů velkých amerických měst (včetně clevelandského Ralpha Perka) a jiných představitelů amerického veřejného života. Mimo jiné pozdravil sjezd i někdejší americký generální konzul v Bratislavě, nyní senátor Claiborne Pell ze státu Rhode Island.

Československá společnost pro vědy a umění udělila u příležitosti svého sjezdu jubilejní ceny různým umělcům, vědcům a kulturním pracovníkům, pocházejicim z Československa. Byli mezi nimi: senátor z Nebrasky, Roman Hruška; vedoucí pasového oddělení amerického ministerstva zahraničí, Frances Knightová; bývalý přední činitel amerického ministerstva obrany, plukovník John Slezák; bývalý náměstek ministra obchodu, John Tábor, poslanec Charles Vanik z Ohia; známý průmyslník, Tomáš Bat'a; univerzitní profesor Jaroslav Jan Pelikán, protestant, který se na *univerzitě v Yale zabývá* historii katolické církve; univerzitni profesor René Wellek, který má velkou zásluhu na současné úrovni srovnávací literatury v Americe; "in memoriam" — byzantolog, univerzitni profesor František Dvorník; nositel Nobelovy ceny v oboru mediciny a fyziologie, Carl Ferdinand Cori; astronaut Eugene Cernan; dále hudebníci: Rudolf Firkušný, Rudolf Serkin, Rafael Kubelík a zpěvačka Jarmila Novotná; malíř a filmový režisér, Andy Warhol, a jeden z nejlepších amerických a světových hráčů basketbalu, John Havlíček.

Účastnici sjezdu také vzdali poctu jednomu ze zakladatelů americké antropologie, doktoru Aleši Hrdličkovi. U jeho washingtonského hrobu byl při této příležitosti odhalen reliéf pražského sochaře, Milana Knoblocha.

* * *

VIII. sjezd SVU však měl samozřejmě také velmi obsáhlou pracovni náplň. Jeho účastníci zasedali po tři dny v sedmnácti vědeckých a uměleckých sekcích. Přednášky se konaly ve čtyřech učebnách současně. Návštěvníci vyslechli přes sto originálních přednášek. Na sympóziích aktivně vystoupilo přes 200 příslušníků akademického světa z různých kontinentů. Zabývali se nejrůznějšími obory — od historie přes biologii, medicinu, ekonomiku, hudbu, literaturu, filozofii, žurnalistiku až po sociologii.

Připomeňme alespoň Mezinárodni sympózium o díle a době Františka Palackého k stému výročí jeho úmrtí, přednášky k českým a slovenským otázkám v historii i současnosti Spojených států a vystoupeni předního amerického publicisty slovenského původu, **Michaela Nováka**, který se zabývá problémy etnické struktury americké společnosti.

Předsedou SVU byl znovuzvolen **dr. Miloslav Rechcigl** z Washingtonu. Místopředsedy jsou: **dr. Alexej Bořkovec, ing. Ján Gavora, dr. Miloš Šebor, dr. Josef Škvorecký a dr. Ernest Šturc.** Generálním tajemníkem Společnosti je **dr. Hanuš Lexa**, pokladníkem **dr. Frank Meisner** a redaktorem "Proměn" **dr. Jiří Škvor.**

Ve své zprávě předseda SVU dr. M. Rechcigl, konstatoval, že Společnost má nyní solidní finanční základnu, lacinější a pohotovější tisk "Zpráv SVU", a náklad na čtvrtletnik "Proměny" byl snížen zmenšením jeho rozsahu. SVU hodlá rozšířit svou publikační činnost. Mimo jiné vydá společně s Československou národni radou americkou celoživotni dílo Esther Jeřábkové **"Czechs and Slovaks in North America"**. K tisku jsou připravovány také přednášky na téma **"Idea čs. státu 1938—1948—1968"**.

Organizačně došlo v SVU k decentralizaci agendy; byla zrušena newyorská kancelář. Zvyšuje se snaha o živější styk ústředí SVU s místními skupinami. V Evropě je nyní velmi agilní švýcarská skupina, v Americe oživila svou činnost skupina v Chicagu, a v Kanadě si v současné době vedou velmi dobře v Ottawě.

Delegace Československé společnosti pro vědy a umění položila v rámci VIII. sjezdu SVU květiny k hrobu prezidenta Woodrowa Wilsona ve washingtonské katedrále. Při této příležitosti promluvil dr. Ján Papánek o vlivu prezidenta Wilsona na uspořádáni nové Evropy po prvni světové válce. Delegace SVU položila i věnec k pamětní desce T. G. Masaryka, umístěné na zdi bývalého "Hotelu 2400", v němž prezident Masaryk žil a pracoval v roce 1918.

TS SVU

Dodatek: Pro věřící katoliky — členy SVU, sloužil českou mši sv. Msgr. dr. Jaroslav Polc z Říma, který se VIII. sjezdu osobně také zúčastnil.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváku a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného hutního peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Panener

SVU PRO DALŠI ROZVÍJENÍ ČEŠTINY A SLOVENŠTINY V ZAHRANIČÍ

Spoločnost' pre vedy a umenia si vždy bola a je vedomá, aký velký význam má zachovanie a rozvíjanie slovenskej a českej reči, ako základu a výrazu národného duchovného dedictva a ako nutného pojitka medzi Československom a českým a slovenským živlom v zahraničí.

Vyučovanie slovenčiny a češtiny v zahraničí nie je výrazom nostalgie, ale znalost' týchto jazykov sa môže uplatnit' i v mnohých špeciálnych pracovných oboroch, vrátane niektorých vládnych úradov a inštitúcií. Oficiálna politika kultúrnej a etnickej plurality sledovaná vládami USA a Kanady je napriklad tiež dokladom toho, aký význam úradné miesta pripisujú otázke jazykov.

* * *

Snaha zachovat češtinu a slovenštinu jako živý orgán souznějící s kulturnim životem v Československu je povinností nejen SVU a krajanských organizací, ale především rodičů. Rodiče by měli ve větší míře než dosud posilat své děti do českých a slovenských doplňovacích škol a hovořit s nimi i doma česky nebo slovensky.

Stejně nutné je, věnovat větší pozornost českému a slovenskému tisku i dobrým českým a slovenským knihám vydávaným v zahraničí a všestranně je podporovat.

SVU je si vědoma, že udrženi a soustavné rozvíjení češtiny a slovenštiny je jednim z hlavnich předpokladů a cilů její další činnosti a bude proto i nadále usilovat o zajištění naší mateřštiny v zahraničí, jako "pramene vody živé".

Washington, D.C.,
dne 12. srpna 1976

Sami jihoafričtí černoši napadli výtržníky

Johannesburg. — Více než 1500 členů kmene Zulu, ozbrojených holemi a kopími, napadlo v úterý 24. srpna na černošském předměstí Johannesburgu Soweto militantní černochy, kteří jim bránili jit do práce a nutili je stávkovat. Přitom bylo šest militantních černochů zabito a asi 100 zraněno. Předtím v pondělí prý Zulu tamtéž usmrtili sedm militantnich černochů.

V Salisbury rhodéský ministr obrany Pieter van der Byl řekl, že OSN by měla vyšetřit tvrzení mozambické vlády, že při nedávném přepadení tábora teroristů v Mozambiku rhodéskými vojáky byly také zabity ženy a děti a nikoliv pouze teroristé.

Ve Washingtone Státni department vyslovil požadavek, aby v Jihozápadní Africe byly ihned zorganizovány svobodné volby, a aby Jižní Afrika podle rezoluce Spojených národu opustila toto území ještě před koncem měsice srpna 1976. Jihoafrický ministr obrany Pieter Botha však prohlásil, že Jižni Afrika sice dává přednost miru před válkou, že však je odhodlána bojovat, bude-li k tomu donucena. Také řekl, že Jižní i Jihozápadni Afrika jsou nyní předním středem zájmů světového komunismu a prvnim terčem jeho úsilí, za- a vytvořit si předmostí na jihu afrického kontinentu.

GRANATY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers
3720 West 26th Str.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
Náš krajan FRANK FOLTÝN, evropský automechanik v ni zahajuje provoz od 1. srpna 1976.
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické svářeni — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

DOPISY našich čtenářů

CEDAR RAPIDS, IA.:

Ctěné redakci a čtenářům pozdrav!

Dostala jsem dopis z Československa. My si zde na leda-cas stěžujeme, protože vidíme, jak se té noší americké svobody zneužívá. Ale ty nářky z Československa — to není k porovnání. Samé naříkání, žalování a do světa se troubí, jak se tam překročují radostně všechny plány. Inu, to staré osvědčené "modli se a pracuj" — už zaniklé v myslích lidí, teď se už nikdo asi nemodlí, když všechno dává stát, a tak, proč by i kdo měl pracovat! Samotné plánování nepomáhá! Jen dobrý a vydatný déšť shůry by pomohl, ale za ten se v době "pokroku" neprosí!

A tak si aspoň poslechněte, co z té naší krásné staré vlasti lidé píšou:

"Máme sucho, neprší, nic neroste, tráva zežloutla a je suchá. Dobytek se těžko vyživuje, pro zimu nebude co sklízet. Malé brambůrky, které se urodily, lidé si rozkradou, tak je o jejich sklizeň postaráno. Kdyby dobře zapršelo, snad by mohlo být ještě druhé senotavy. Chemikálie nepomáhají, když není čím zalévat. Voda má více života nežli chemie. Zdá se, že zkušenost lidský rozum lépe přesvědčuje nežli plánování. A tak zatím stále ještě platí: Komu není shůry dáno, v apatice nekoupí a tak mu není pomoci".

A tak se tam lidé nakonec starají jen o sebe: každý pomáhá jen sobě, a tím pomáhá nakonec i celku. Amerika tohle taky praktikovala, ale že tu každý měl ze své práce užitek, tak se to lépe osvědčilo. Co těm lidem v Československu k jejich nářkům říct? "Dočkej času, jako husa klasu". Ale běda! Husy se u Sovětů nepěstují! Ty totiž žerou ve dne v noci — jako koně, a tak se prý nevyplácí je pěstovat. Jo, přece ale jen koně pěstují! Přišli do módy kvůli sportu. Mládež hledá novou zábavu — jak jsem už o tom psala, a tak se vrátila k zálibě jízdě na koni. Holky více blázní než chlapci. Všecko je to obráceně. Ta dnešní mládež, u nás i u komunistů, neví asi, co má s tím svým zdravým tělem dělat. Tak touží jen po stálé změně a novinkách. K ničemu to dobré není. Ale — "služ čertu a peklem se ti odmění" — to mohou očekávat! Tato neúroda se bude teď svádět na sucho — přece kombajny za to nemohou, že toho málo pokosily! Nemohou za špatnou kvalitu slámy a zrna, ani za to, že jejich práce je drahá a nedává zisk, ale škodu. Zdá se, že ta chtěná velká práce "mašinama" přivodí sedm hladových let jako to bylo v zemi Egypta za vlády faraónů.

A tak jen doufejme, že toho Pán Bůh nedopustí. Prosme a bude nám dáno.

Velmi se mně líbí, jak krásně povinšoval Jaroslav Orlický a Karel Pekárek důstojnému Pánu Vojtěchu Vitovi k jeho stříbrnému jubileu ve službě na vinici Páně pro Boha, církev a národ. Takové zásluhné skutky pro dobro lidí všech zaslouží být oslaveny. Jenom tyto služby duchovní a církevní mohou svět zachránit od všelijakého zla na světě. Lidé by se měli ponižovat před Bohem, a nemyslit si, že se bez Jeho obejdou. I při té drahotě panuje náročnost, zvláště u těch mladých, kteří ani neví, co znamená slovo šetřit.

Budoucnost se neukazuje tuze radostná; samé rebelije po světě, každý ten vladař by chtěl vládnout celému světu. O tom už přemýšlel diktátor Ruska — Stalin a stále přemýšlí jeho následovníci. Kdo jim v tom brání, ten se ze světa odklidí! A tento lid zase přemýšlí proč a k čemu se na svět narodil, když po dlouholeté výchově má být zabitý, aby nepřekážel těm mocným. Život — jak se zdá — přestává lidi těšit. Zvláště ti starší z dospělí tak smýšlí. Mládež zatím se stará jenom o sporty všeho druhu, které pomáhají zničit celý svět, a ta televise to dodělá. Až bude u nás v Americe — jako říkají, že je tomu v Rusku — "vše rovno" — jak bude pozdě litovat ztraceného.

Končím s blahopřáním důstojnému Pánu Vojtěchovi k jeho 25letému jubileu. Hojné zdraví a Boží požehnání pro další služby pro Boha, církev a národ k čemuž patříme i my. Zdráv stůjte! Bůh s Vámi!

E. Burak

SAN ANTONIO, FLORIDA:

Vážená redakce, milí čtenáři!

Letošního roku oslavovali američtí občané dvousté výročí samostatnosti a nezávislosti. Slavnosti vyvrcholily čtvrtého července, kdy před dvěma stoletý, roku 1776, byla prohlášena nezávislost a samostatnost amerických států. Dvě stě let není tak dlouhá doba v historii národů, ale za tu dobu přivedli američtí občané Ameriku na prvé místo světa ve všech oborech. Nejen v hospodářství, kterým ve skutečnosti američtí farmáři živí celý svět. Amerika je též na prvém místě v technologii, což dokázali američtí astronauti, kteří zásluhou vysoké techniky dovedli několikráte bezpečně přistát na Měsíci a zase se bezpečně vrátit na matičku Zemi. Co bylo příčinami těchto přímo zázraků techniky a hospodářství? Co bylo příčinou, která dovedla v krátkém čase přeměňovati pralesy a prérie v úrodná pole. Co bylo příčinou, že vyrůstala města, továrny, ale též školy, university, nemocnice a kostely? Tou jedinou příčinou těchto všech úspěchů byla pracovitost, poctivost a hlavně zbožnost přistěhovalců. Ne politické žvanění a hašteření, ale hlavně to, že přistěhovalci, kteří zalidňovali Ameriku, byl lid zbožný. S modlitbou na rtech uléhali na důžko, s modlitbou na rtech počínali ještě za šera svůj pracovní den a modlitbou děkovali Bohu, že odměnil jejich práci a námahu bohatou úrodou. Tenkráte neexistovaly ty různé podpůrné instituce jako je Welfare, které jen podporuje lenochy a flákače. Již tenkráte si lidé nevědomky přivlastňovali heslo Benediktinů "Modli se a pracuj".

Milí čtenáři, je mně velkým potěšením, když můžeme směle říci, že čeští, moravští a slovenští přistěhovalci měli a mají velký podíl na rozkvětu Ameriky. Prvním českým přistěhovalcem byl Augustin Heřman, který přijel do Nového Amsterdamu, dnešního New Yorku v roce 1633. Usadil se v Marylandu, kde v roce 1661 založil Bohemia Manor. Mnoho českých přistěhovalců přišlo do Ameriky v 17. a 18. století. Byli to zejména Moravští bratři, kteří již v roce 1735 založili první českou kolonii v Savannah. Byla to jejich zásluha a zásluha Moravanů, že během revoluční války se tisíce Indiánů rozhodlo nepomáhati Angličanům a tím se zasloužili, že Georgu Washingtonovi, který vedl boj za nezávislost, pomohli tento boj vyhrát. George Washington byl po vyhrané válce zvolen za prvního presidenta Spojených států amerických. Avšak nebyli to jen protestanté, kteří se zasloužili o rozvoj a rozkvět Ameriky. Byli to též katolíci, kteří pracovali na rozvoji Ameriky po stránce výstavby a šíření křesťanství. V roce 1836, katolický kněz Jan Nepomuk přijel se svým bratrem Václavem do Filadelfie a šířil zde rozkvět hospodářství, duchovní služby a později se stal biskupem tamní diecéze. Další český kněz, přistěhovalec, který pomáhal rozvoji v Clevelandu byl Joseph Koudelka, pozdější biskup tamnější diecéze.

Milí čtenáři, nesmíme zapomenouti zásluhy přistěhovalců bratrů Benediktinů z kláštera sv. Prokopa. Den 2. března 1885, zůstane vždy památným dnem v dějinách Otců Benediktinů. Ten den se dostavil do osady sv. Prokopa dp. Nepomuk Jaeger, mnich z opatství sv. Vincence v Latrobe, Pa., aby převzal správu osady. Dosavadním farářem osady byl dp. Vilém Čoka. Když tento ušlechtilý kněz viděl, že správa rychle rostoucí osady přesahuje jeho síly, vyjednal předání osady do správy českým Otcům Benediktinům. Nezapomenutelnou postavou té doby, kdy Otcové Benediktini převzali správu osady sv. Prokopa, byl pozdější opat Prokop Neužil, zakladatel benediktinského tiskového apoštolátu. Narodil se v Bechyni 3. listopadu 1861. Od útlého mládí toužil se státi knězem a Bůh jeho přání vyslyšel. V roce 1874 přijel s rodiči do Ameriky, po předběžném studiu vstoupil do novicátu koleje sv. Vincence a roku 1885 složil řeholní sliby. Když roku 1885 čeští Benediktini převzali správu osady, tak již příští rok je Otec Prokop následoval. Ještě tentýž rok se stal prvním ředitelem a učitelem koleje sv. Prokopa. Činnost opata Prokopa Neužila je ještě dnes v dobré paměti celé křesťanské české veřejnosti. Roku 1889 začal vydávat časopis Přítel Dítek, roku 1893 začal vydávati Katolík a za půl roku na to Národ. Byl jmenován ředitelem a hlavním redaktorem benediktinského tiskového apoštolátu. Byla to jeho zásluha, že byl vybudován sirotčince sv. Josefa. Za jeho velké zásluhy mu svatý Otec v roce 1928 udělil řád "Pro ecclesia et Pontifice". Je radostné konstatovati, že jeho činnost, tak bohumilnou, po létech převzali dp. Aleš Macháček, dp. Václav Michalička a dp. Vojtěch Vít. Také česká hudba měla účast na kulturním a uměleckém přínosu. Antonín Dvořák zde za svého pobytu v Americe složil svá nesmrtelná díla — Humoresku a Nosovsvětskou symfonii. Na amerických jevištích zněly skladby Smetany, Dvořáka, Janáčka a dalších mistrů. Američané naslouchali čarovným zpěvům Emmy Destinové, Otakara Mařáka, Karla Buriana a což slavný houslista Jan Kubelík a jeho syn Rafael Kubelík, slavný to dirigent. Nesmíme zapomenouti na záslužnou činnost Rev. biskupa Emanuela Ledvinu z Corpus Christi v Texasu. Jeho charitativní činnost následuje dnes český kněz Rev. John L. Mořkovský, sídelní biskup Galvestonu, Texas; jeho bratr monsignor Alois Mořkovský a další kněží českého původu. Což možno zapomenouti na záslužnou činnost monsignora Josefa Kunce? Tito všichni kráčí ve šlépějích svých předchůdců na poli křesťanském, výchovném a kulturním, nezapominajíce, že jejich kolébky, či kolébky jejich předků stály v tom našem krásném, ale zotročeném Československu. Je smutné konstatovati, že mnozí členové dnešní americké vlády, jak členové senátu a kongresu, se zpronevěřili ideálům a odkazům prvních budovatelů Ameriky. Jsou někteří, kteří se více starají o alkohol a pochybné ženštiny, než o blaho národa. Náboženství vyučovat ve školách je protiústavní, jak usoudily některé choré mozky v Nejvyšším soudu. Nadbíhá se a podporuje komunismus. Tito blouznivci, kteří tak činí, zapomínají, že každý odklon od Boha a učení Ježíše Krista, přináší jen mravní a duchovní bídu a končí v otroctví materialismu. My všichni musíme míti na paměti jen jeden zákon — s Bohem všechno, bez Boha nic.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím moji úvahu, prosím o modlitby za staré a nemocné, pomodleme se za šťastnou budoucnost křesťanské Ameriky a nezapomeňme, že až půjdeme na podzim k volební urně, že do státních zodpovědných úřadů nepatří alkoholici a milovníci pochybných ženštin. Všechny vás pozdravují. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

SAN ANTONIO, FLORIDA:

Vážená redakce, milí čtenáři.

Skončily jednadvacáté Olympijské hry, konané v Montrealu v Kanadě, s přesmutnou skutečností, že tyto Olympijské hry ztratily svůj původní význam. Místo aby byly ukázkou tělesné a sportovní vyspělosti jednotlivých národů, staly se dějištěm politických, mocenských a nesportovních machinací. Korunu těmto machinacím zasadil sám kanadský ministerský předseda Pierre Trudeau, který rozhodl, že sportovci z Taiwanu nesmí být připuštěni k Olympijským hrám. Je to velice trapné, že v čele Kanady stojí dnes muž, který svým rozhodnutím podporuje demagogii zvrácené ideologie. Nyní čekáme, že si pan Trudeau pojede do Pekingu, aby zde přijmul zlatou medaili, jako nejvyšší představitel politické zájmové demagogie. Jeho příkladu následovaly některé africké státy, které protestovaly svou nepřítomností proti

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

Zavřeno v pondělí

Phones: 277-0872; 762-9537

přítomnosti Nového Zelandu. Je skutečností, že sovětští sportovci získali nejvíce zlatých medailí, ale opět jako vždy ztratili několik sportovců, kteří odmítli se navrátit do komunistického odrátovaného ráje. Jedním z nich byl sedmnáctiletý sportovec, který požádal v Kanadě o právo asylu, které mu také bylo uděleno. Na tento případ reagovali sovětští vedoucí přímo hystericky. Vyžadovali jeho okamžité vydání do svých rukou, mluvili o "únosu", a nakonec nátlakem babiččina dopisu se chlapec vrátil "svobodně" do Ruska.

Dalším hnusným případem sovětské zlotřilosti bylo, když sovětský šermíř měl namontovanou v kordu součástku, která registrovala zásah soupeře, a tento zásah ve skutečnosti neexistoval. Vše se prozradilo a následek byl, že celé šermířské mužstvo Sovětského svazu bylo z Olympijské šermířské soutěže vyloučeno. Dívali jsme se na televizi na tváře sovětských sportovců, viděli jsme tváře smutné, přímo netečné a člověku se zdálo, že se dívá na sportovní stroje bezohledně trénované vyhráti za každou cenu, třeba pomocí drog, aby se světu ukázalo, jak na sportovce působí výchova Marx-leninismu. Ovšem dnes celý svět ví, že to nejsou amatéři, ale ve skvělých podmínkách žijící profesionálové, kteří pro formu na oklamání světa jsou uváděni jako členové rudé armády, anebo studující. Tito sportovci vědí, že jejich pohodlný život trvá jen tak dlouho, pokud podávají vrcholné sportovní výkony. Po skončení své sportovní kariéry končí někde v továrně, na kolchozu, a upadají v zapomenutí. Nejlepším příkladem, jak se chovají sovětští sportovní vedoucí, nám může býti případ sympatické gymnastky Olgy Korbut. Když v některých částech gymnastiky nepodala očekávaný výkon, po návratu mezi své spolugymnastky byla úplně ignorována a nikdo si jí ani nepovšimnul. Sovětská sportovní vedoucí gymnastek jen pohlédem. Viděli jsme, jak z očí Olgy vyhrkly slzy lítosti. Nyní svět začíná vidět, že v těchto sportovních strojích jsou také lidské bytosti, kromě nucené vůle k vítězství mají také vůli ku svobodě. V roce 1972, při Olympijských hrách v Mnichově, požádalo přes sto sportovců z východních komunistických zemí o politický asyl. Komunistická propaganda z Moskvy a zemí satelitů, ohlašuje již dlouhá léta, že v zemích komunismu je lid nejšťastnější a že je to úplný ráj. Bylo popsáno tisíce tun papíru o kráse a štěstí života za železnou oponou. Proč tedy mají hranice ze všech stran zaminovány a tisíce pohraničníků je na stráži, aby lid z tohoto ráje neutíkal? Proč tedy tito špičkoví komunističtí sportovci, když jsou na vrcholu své výkonnosti, když jsou hýčkáni a oslavováni při každé možné příležitosti utíkají z nejslavnější země světa Sovětského svazu, aby dali přednost kapitalistickému západu? Tito sportovci dobře vědí, že je zde na západě čeká tvrdý život, bez pravidelných vysokých platů, bez bavlnky, ale také bez škrticího objetí nesvobody a otroctví. Vědí dobře, že opravdový život je ve skutečnosti boj, vědí že jejich budoucnost bude záležeti jen a jen na nich. Vědí, že jim nikdo nedá nic zadarmo, toto vše tito sportovci vědí a přesto je jim svoboda dražší než ten odrátovaný komunistický ráj, kde je stálá hrozba koncentráků a vyhlazovacích táborů na Sibiři.

Příští Olympijské hry se konají v roce 1980 v Moskvě; pro Moskvu to v prvé řadě znamená příliv tvrdých valut a za druhé mizí obavy, že jim zase několik sportovců uteče. Budeme zvědaví, jak se Sověti zachovají pro připuštění Taiwanu, Jižní Afriky, Chile, Rhodésie a ostatních protikomunistických států. Věřím, že nebudou zakročovat sami, to již někdo za ně bude dělati tuto špinavou práci.

Což kdyby na tyto Olympijské hry se přihlásila Rudá Čína. Nesmíme hledati chyby u sportovců, ale u vladařů zemí, kteří používají špinavých politických a zájmových machinací. Jsou obavy, aby Sovětský svaz nepoužil služeb pana Pierre Trudeaua, aby opět zasáhnul jako v Montrealu. Ovšem jeho prokomunistický postoj je každému znám. Při tom je trpkou zkušeností, že se v jeho demagogii utápí také kanadští občané. Jedno je naprosto jisté, že tento pan Trudeau, věrný to přítel a podporovatel Castra, poskvrnil svou demagogii čestné jméno Kanady a jejích obyvatel. Snad to udělal proto, aby se zavděčil rudé Číně, která je největším odběratelem kanadského obilí. Ovšem bez této pomoci by lid rudé Číny pomřel hlady. K zachování míru je třeba přátelství mezi národy a Olympijské hry mají být ukázkou tělesné a sportovní vyspělosti každého národa. Nesmějí býti doménou státu, který jich používá k vychvalování svých komunistických zájmů na politickém poli. Právo zúčastnit se olympijských her musí míti vždy všechny státy, malé, velké, bez ohledu na politické zaměření. Vážená redakce, milí čtenáři, končím moji úvahu, prosím o modlitby za staré a nemocné, všechny vás pozdravují. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek.

UNION, OKLA.:

Vážená redakce:

včera v neděli večer se konal kontest o Českou Královnu Oklahomy v České síni v Yukon, Oklahoma.

Bylo 9 kandidátek, sponsorovaných různými kluby a národními tělesy.

Všechny měly své národní kroje, v kterých se uváděly na pódiu, kde každá předvedla svůj osobní výkon v hudbě, tanci, zpěvu a sokolským tělocvikem. Hudební představení bylo na harmonice a pianě.

Sbor soudců byl sestaven z učitelů a učitelek jak z Oklahoma City, tak i z českých městeček oklahomských.

Každá kandidátka byla tázána a zodpovídala na pódiu před veřejností jaká zkušenost ji přiměla k české věci a proč se zde v USA vůbec zajímá o české kulturní tradice. Pak se ještě soudcové ptali, jak dnes pohlíží na nynější neodvislejší způsob života (Women's Lib).

CECILIA GEFFRE z Lindsay, Oklahoma, pranečeť dp. Václava Michaličky, O.S.B., posledního ředitele vlony zrušené tiskárny Českých benediktínů v Chicagu. V neděli 22. srpna 1976 vyhrála v soutěži devíti kandidátek titul České královny Oklahomy 76. Stalo se to v městě Yukon, (Czech Capital of Oklahoma), které je hlavním střediskem našich oklahomských krajanů.

ELIZABETH Ann PASIERB vyhrála 2. cenu v yukonské soutěži.

TERRY HOBZA získala 3. cenu v soutěži o královnu české Oklahomy.

Kandidátka Cecilie Geffre, která vyhrála 1. místo, je dcerou p. a pí. Sebestiana Geffre (matka je bývalá Ambrožka Michaličková, dcera p. a pí. Josefa Michaličky z Union City, Okla., a dp. V. Michalička je jejím prastrýčkem). Strýček Cecilie Geffre je dp. Jan Michalička z Okla. City, který s námi byl ve Filadelfii na české mši sv. při Euchar. kongresu.

Cecilie Geffre se svou sestrou (starší) Johanou navštívily s dědečkem a s babičkou Josefem Michaličkou Československo r. 1971. Proto Cecilie rozhodčím kontestu odpověděla, že český způsob života — jak jej pozorovala mezi svými příbuznými v Československu, na ni učinil tehdy velký dojem, a to že v ní probudilo živý zájem o českou věc, vzdor tomu, že žije v okolí Lindsay, kde nejsou naši čeští lidé usedlí jako v Yukonském okolí nebo v Prague, Okla.

Václav Michalička

□

Drahý důstojný Otče Václave:

děkujeme za zprávu. Rádi ji otiskujeme v dopisech, aby co největší počet našich čtenářů se o tom dočetl. Kéž by nám i jiní naši krajané tak pohotově poslali zprávy o českém dění v jejich osadách a okolí.

Líbivé Cecilce a jejím rodičům — a tak trochu i Vám, důstojnosti, a Vaší el. sestře Marii Michaličkové ze srdce gratulujeme, že ještě ve 4. pokolení Vašeho rodu Michaličků jste dokázali svým příkladem vzbudit zájem o naše národní tradice. To zasluhuje pochvaly a uznání. Jinak Vás moc pozdravujeme; práce je stále mnoho, protože je nás na to málo a opravy budovy Velehradu také pomalu dokončujeme.

Modlete se za nás a dobře si doma mezi svými odpočiňte!

Váš vděčný Fr. Vojtěch

Pět dnešních největších průmyslových podniků světa

New Yor. — Podle newyorského magazínu pro národohospodářství "Fortune" bylo v roce 1975 na světě těchto pět největších podniků, bere-li se ohled na jejich celkový roční obrat: 1. firma Exxon, USA; její celkový obrat činil 44.8 bilionů dolarů; 2. General Motors, USA, 35.7 bilionů dolarů; 3. R. Dutch-Shell, Holandsko a Velká Británie, 32.1 bilionů dolarů; 4. Texaco, USA, 24.5 bilionů dolarů; 5. Ford Motors, USA, 24 bilionů dolarů.

Podle čistého zisku však mají první místa tyto podniky: 1. firma National Iranian Oil, Iran, jejíž čistý zisk činil vloni 16.9 bilionu dolarů; 2. Exxon, USA, 2.5 bilionů dolarů; 3. R. Dutch-Shell, 2.1 bilionu dolarů; 4. IBM, USA, 1.9 bilionu dolarů; 5. General Motors, USA, 1.2 bilionu dolarů.

Podle rentability obsazují pět prvních míst na světě následující firmy: 1. National Iranian Oil, 89.9%; 2. IBM, USA, 13.8%; 3. Petrobas, Brazílie, 10.6%; 4. Standard Oil, USA, 7.9%; 5. Union Carbide, USA, 6.7%.

Podle počtu zaměstnanců jsou největší tyto podniky: 1. firma General Motors, která zaměstnává 681,000 lidí; 2. Ford Motors, USA, 116,000 lidí; 3. Philips, Holandsko, 397 tisíc lidí; 4. ITT, USA, 376,000 lidí; 5. General Electric, USA, 375,000 lidí.

• • •

New York. — Řecko protestovalo před Bezpečnostní radou OSN proti operacím turecké lodi Sismik 1, která hledá pod dnem Egejského moře ložiska zemního oleje. Aby dokázalo i své nároky na tato ložiska, posílá do téhož mořského prostoru také svoji loď.

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchýně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi, bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl: nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. I. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo: Vy jste mi pomohl dožít se 81 roků s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOL-VEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek Paso Robles, Calif. — I vám pomahou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle) 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $1.50 (1.70 rychle), totéž na 1 kvart $2.50 ($2.70 rychle). — DANUBE pročistťující tabletky z léčivých bylin na 30 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (nezratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého E-vitaminu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za $1.00 rychlou poštou. — LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Břet. Jelínek, PH.M., Dpt. 6, Box 927,
Laguna Beach, Cal. 92652

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

2. kolo —

SPARTA—TRENČÍN 2:0

Branky: Po hezké akci Vdovjak (přestoupil z Ústí nad Labem) — Čermák a z přihrávky Stratil do rohu; B. Veselého střelu nadzvedl ještě Sokol z Trenčína, který předtím dvakrát vyhlavičkoval míč z prázdné branky. Sparta vyhrála zaslouženě, ale v koncovce měla smůlu. Trenčín se pouze bránil. V pondělí 23. srpna odletěla Sparta na mezinárodní miniturnaj na Iberský poloostrov.

SLOVAN—SLAVIA 2:1

Branky: Obránce Paurik (přišel do Slavie z Třince) nešťastně odkopl míč přímo na volného Masného, ten obešel ještě dva obránce a Slovan vedl 1:0. Brankář Slavie Stárek nepřesně vyhodil míč, domácí toho dokázali využít a Novotný hlavou zvýšil na 2:0. — Jebavý hlavou.

Slovan hrál bez Ondruše, Medvídě, Pekárika, kteří jsou zraněni a Svehlík odešel na vojnu do Dukly Praha. Slavia postrádala novou posilu z Jablonce, R. Svobodu, který má natažený sval. Slovan hrál rychle, přesně a nenechal soupeře rozehrát. Slavia se vzchopila až za stavu 2:0 a začala více útočit. V závěru měli domácí pochyby o vítězství, ale nakonec je uhájili, protože Slavia nepodala očekávaný výkon.

BOHEMIANS—LOK. KOŠICE 1:2

Branky: Panenka byl faulován v pokutovém území a nařízenou penaltu tvrdou střelou k pravé tyči proměnil. — Újhély dostal přesnou přihrávku od Módera a překonal nepřesně postaveného brankáře Leteckého. Fecko snadno unikl na polovinu hřiště Valentovi, přihrál nabíhajícímu Móderovi a ten dal vítězný gól.

Hráči Bohemians mohli vyhrát, když měli nejméně pět takzvaných vyložených brankových příležitostí, ale propásli všechny. Nejlepší byl reprezentant Panenka, ale na vše nemohl stačit. Lokomotiva měla jistější zadní řady a pohotovější útočnou řadu.

PLZEŇ—DUKLA 0:0

Utkání to bylo bojovné, ale chybělo jen pravé fotbalové koření — branky. Plzeň měla mírnou převahu a často ohrožovala branku soupeře. Dukla se opírala především o středovou osu, která vykonala veliký kus práce. Plzeňan Fr. Plass se poprvé před domácím obecenstvem představil už ne jako hráč, ale co by asistent plzeňského trenéra Pospichala.

FRÝDEK-MÍSTEK—BRNO 2:1

Branky: Levinský (přišel z Bohumína) k levé tyči po chytré přihrávce Coufalové. Marchevský neobsazen dostal míč těsně zdí brněnských obránců po Loviškově trestném kopu. — Pešice falšovanou střelou z 18 metrů.

Domácí tým měl velkou podporu ve středovém tandemu Kopecký—Coufal a útok, to je silná zbraň nováčka.

ŽILINA—TEPLICE 4:1

Branky: Po Rusnákově kopu z rohu Hlavský hlavou, Frič, Chobot, Šmehyl — Pokluda (přestoupil ze Slezanu Frýdek-Místek) po přihrávce Fišera (odchovanec).

Žilina neustále útočila i s devíti hráči a neměla hluchých míst. Teplicím se mnoho nedařilo.

VSS KOŠICE—OSTRAVA 2:0

Branky: Po levé straně bleskurychle unikl Tamáš, prohodil na Štafuru a ten poslal polovysokou střelu přesně k levé tyči. Štafura kopal rohový kop, jeho falšovaný polocentr ještě umocněný větrem se dostal přes několik hráčů obou stran kolem bližší tyče podruhé do sítě.

VSS hrály výborně, jako obvykle doma. V obtížných povětrnostních podmínkách platila zkušenost a ti měli domácí daleko více. Hráči Ostravy se neuměli s větrem za celý zápas vypořádat.

TRNAVA—INTER 0:3

Branky: Šajánek pronikl po křídle, zacentroval a Masrna nešťastně hlavou poslal míč do vlastní sítě. Paljatka, Mráz.

Trnava bojovala, ale útok se neuměl prosadit střelecky. Inter hrál technicky klidně, kontrolovat vše před vlastní bránou a využíval každou příležitost k protiútoku. Útok Interu hraje ve složení: Hudec 20 let, Brezik 17 let, Mráz 22, a tak mladou útočnou trojici nemělo už řadu let žádné prvoligové mužstvo.

*

II. liga kopané

2. kolo —

Jablonec—Děčín 3:0

Branky: Helešic, Šedivý, Bačík.

Kladno—Třinec 1:0

Branka: Jiras (vrátil se zpět ze Sparty).

ZJŠ Bratislava—Bardejov 6:0

Branky: Taraba 3, Kayser 2, Luprich.

Pov. Bystrica—Nitra 1:0

Branka: Bednár.

Prešov—Vítkovice 3:0

Branky: Strausz 2, Harajda.

Martin—Příbram 3:1

Branky: Štrobár, Karko, Farský — Lochman.

Ban. Bystrica—Vlašim 1:1

Branky: Jacko — Brzák.

Michalovce—Bohumín 1:1

Branky: Uchál — Voráč.

POK

*

Náš sportovní zpravodaj ***PETR HORÁK*** *hlásí:*

NEVYHOZENÉ PENÍZE

Po montrealských olympijských hrách je aktuální otázka — co se stane se všemi sportovními halami, závodními dráhami, plaveckými bazény a jiným olympijským zařízením, jakmile olympiáda skončí? Pro odpověď si můžeme zajít do Mnichova, kde se konaly olympijské hry před čtyřmi léty . . .

Olympijská zařízení v Mnichově byla budována 6 let a stála téměř 800 miliónů dolarů. Bylo to všechno jen pro těch 17 dní olympijské podívané? Stavitelé samozřejmě mysleli dopředu a — pokud to bylo možné — přizpůsobovali stavbu olympijských zařízení možnému budoucímu použití. Podle slov Camilla Noela, mluvčího společnosti, která řídila stavby olympijských zařízení v Mnichově, byli v tomto ohledu stavitelé úspěšní. Podle Noelových slov se dokonce ani původně nepočítalo, že stavby přinesou takový užitek. Cílem jeho společnosti je udržovat olympijský areál v pořádku, aniž by to stálo mnichovského daňového poplatníka nejméně čtvrtstoletí jediný cent. Západoněmecká vláda jim v tom pomohla částkou ve výši 52 miliony dolarů . . . V minulých čtyřech letech navštívilo olympijský areál 17 a půl miliónů platících návštěvníků. Hlavní olympijský stadión využívají fotbalisté a roku 1974 se na něm hráty i některé zápasy fotbalového mistrovství světa. Řada lidí má také zájem o olympijskou halu. Původně byla postavena pro závody ve sportovní gymnastice, ale nyní je místem koncertů pop-music (hráli tu například i Rolling Stones) a každoročních šestidenních cyklistických závodů. Hala slouží i mezinárodním konferencím; na příště má patřit účetním, kteří chtějí v Mnichově uspořádat svůj světový kongres . . . Mnoho návštěvníků olympijského areálu se sem nepřichází dívat, ale přímo se zúčastnit podniků, v těchto místech pořádaných. Pro veřejnost je například otevřeno pět plaveckých bazénů. Původně olympijská zařízení dnes slouží také neolympijským sportům, jako jsou kuželky nebo tenis. Někteří lidé se sem přicházejí prostě projít a děti pouštějí lodičky na olympijském jezírku nebo draky na blízkém návrší. Před odjezdem na olympijské hry v Montrealu trénovali na olympijském velodromu cyklisté Německé spolkové republiky i Sovětského svazu . . . Hodně kritiky se před lety sneslo na hlavy stavitelů za drahé a odvážné řešení střech olympijských stadiónů, jež měly jakýsi ráz měsíční krajiny. Podle slov Camilla Noela se dnes dokonce vyplatí i tyto střechy. Je prý mnoho turistů, kteří se přicházejí podívat právě na tuto "měsíční krajinu" . . .

*

A ZASE POLITIKA VE SPORTU

Sovětský svaz a Československo odvolaly svou účast na tenisovém mistrovství o pohár Federace na protest proti účasti družstev Jihoafrické republiky a Rhodésie . . . Došlo k tomu před zahájením soutěže ve Philadelfii ve Spojených státech, jakmile byl oznámen program mistrovství. Prezident Mezinárodní tenisové federace, Derek Hardwick, řekl, že sovětský a československý tým mají 24 hodin na zvážení svého rozhodnutí, jež je jasným případem zatahování politiky do sportu . . . Hardwick dodal, že rozhodnutí sovětského družstva bude posuzováno s krajní vážností Mezinárodním olympijským výborem, protože Sovětský svaz má být pořadatelem letních olympijských her roku 1980.

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 29. srpna se hrálo třetí kolo podzimní části Major Division na Morton West.

Sparta—Croatans 1:0
(rezervy)

Po celý zápas měla Sparta drtivou převahu a gólu mohlo padnout alespoň jednou tolik. Soupeř se téměř nedostal do útočné akce. Brankář Pospíšil byl bez práce, a když bylo něco k chytání, tak byl stoprocentně jistý. Obrana Pletícha, Bartůněk, Gajda a Příkazský hráli s přehledem a bez výkyvů. V záloze hráli s chutí Vymyslický, Minařík a Vyhnal. V útoku první poločas hráli Maňásek, Vlčanský, Enright a po přestávce Králík, Kuraitis, Enright, Vlčanský a Maňásek hráli jen jednou 45 min., neboť od 3 hod. nastoupili ještě za první mužstvo. První branku dal v 10. min. Maňásek z pravé strany pěknou střelou. Standa Maňásek prošel v 15. min. celou obranou Croatans a ideálně přihrál na úplně volného Enrighta a ten s klidem zvýšil na 2:0. Hned na počátku druhého poločasu nacentroval z pravé strany Vyhnal, kde se dostal k míči Minařík a jeho střela skončila po třetí v síti soupeře. Poslední gól vsítil čarty střelec rezervy Kuraitis. Manažér Sparty Kop může být částečně spokojen s hrou útoku, ale ještě chybí plynulost a lehkost.

SPARTA—CROATANS 0:2

První mužstvo Sparty utrpělo první porážku po dlouhé době, ale je třeba přiznat s daleko lepším týmem. Croatans neustále diktovalo tempo hry, jejich kombinace byla výběrná a velmi často střílelí. Hned ve třetí minutě se jim podařilo nastřelit bombou pravou tyč Sparty. Od počátku měli hráči Croatans velký tlak a gól v síti Sparty byl otázkou času. To se jim podařilo ve 30. min. ze vzdálenosti něco za pokutovou značkou, když před brankou Sparty byla velká skrumáž. Druhý gól vstřelili Chorváti v 68. min., když jeden z nich tvrdě vystřelil asi z 35 metrů. Jinak do té doby výborně chytající brankář Stasiewicz udělal nešťastnou chybu a bylo to 2:0. Za stavu 1:0 pro Chorváty mohl ve druhém poločase vyrovnat skóre Beč a Tsoukalas, ale vždy velké šance spálili. Manažér prvního týmu Jarda Fajkus měl k dispozici tyto hráče: Stasiewicze, Pospíšila (náhradní brankář), Veselého, Siorase, Ryse, Okincíase, Grahama, Halla, Kellera, Tsoukalase, Lamona, Dakourise, Beče, Vlčanského a Maňáska.

Příští zápas se hraje až v neděli 12. září a opět doma na Morton West proti dobrému týmu Lions. Rezervy začnou od 1 hod. odpoledne a první celky od 3 hod. odpoledne.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná!

POK

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Z mezinárodní kopané

JUVENTUS TURIN—ČESKOSLOVENSKO 1:1

První přátelský zápas národního fotbalového mužstva Československa, novopečeného mistra Evropy, se konal na překrásném stadiónu Juventusu před 55.000 diváky. Domácí tým si vybírá vždy na zahájení podzimní sezóny to nejlepší, co může. Pro čs. celek to byla příprava na kvalifikaci pro mistrovství světa se Skotskem. Nehrál Ondruš a Jozef Čapkovič, protože jsou zranění. Vedoucí gól vstřelil za Juventus Tardelli ve spolupráci s Bettegou už v 15. min. a popohnal je k velkému náporu. Čs. mužstvo bojovalo, ale vytvořilo si málo střeleckých šancí, ta největší se pak naskytla Nehodovi pár minut před koncem prvního poločasu, ale neproměnil. Po přestávce v čs. týmu došlo ke změnám v sestavě a nastalo velké zlepšení. Svého soupeře převyšovali čs. hráči ve všech směrech, ovšem branku se jim stále nepodařilo dát. Bylo vidět, že jim chybí tempo, vždyť je teprve jen začátek sezóny. V závěru zápasu už měli drtivou převahu, z níž dali i vyrovnávací branku. Pivarník se pustil sám do útočení a z dobrých třiceti metrů prudce vypálil. Střela překvapila samotného brankáře Zofla a bylo to 1:1. Nejlepší výkon z obránců podali Gögh, ze záložníků Pol*lák a v útoku nejvíce bojoval* Nehoda.

Sestava ČSSR: Viktor (Dukla), (46. min. Michalík — Ostrava) — Biroš (Slavia) (46. Pivarník — Slovan), Jurkemik (Inter), Dvořák (Dukla), Gögh (Slovan) — Pollák (VSS Košice), Dobiáš (Trnava), Panenka (Bohemians) — Masný (Slovan), Móder (Lok. Košice), (72. min. Švehlík — Slovan), Nehoda (Dukla).

★

FC BARCELONA—SPARTA 2:1

Na mezinárodním fotbalovém turnaji ve Španělsku patřil Spartě nástup. Hrála vzorně v obraně, dařilo se ji v poli a útočníci využívali každé příležitosti k bleskovému zaútočení. Domácí se nemohli dlouho dostat do tempa. Už v 10 min. nahrál Stratil přesným pasem Čermákovi a ten nezadržitelně skóroval. Po změně stran Sparta nepustila domácí k akci, ale v závěru měla Barcelona více sil a větší zkušenost. V 61 min. od půlicí čáry prošel Johan Cruyff a ze šestnácti metrů tvrdě vypálil a bylo vyrovnáno. V drtivém závěru se ještě podařilo Claresovi dát vítěznou branku. Utkání sledovalo 80.000 diváků. Tímto vítězstvím se domácí Barcelona kvalifikovala do finále proti Frankfurtu. V prvním zápase porazil Frankfurt CSKA Moskvu 5:3.

★

SPARTA—CSKA 1:1

Před 90.000 diváky Sparta nakonec získala třetí místo v turnaji. Moskva vedla gólem Sauha a za Spartu vyrovnal Vdovjak. Utkání skončilo v normálním čase 1:1 a o vítězi rozhodly penalty — Sparta zvítězila 4:3!

*

Ve finále zvítězila FC Barcelona nad Eintrachtem Frankfurt 2:0, brankami Neeskense a Clarese.

POK

★

Hokejové přípravy na Kanadský pohár

ŠVÉDSKO—SSSR 2:4 (odvetný zápas)

Branky: Hammarström, Hedberg — Malcev, Kuzin, Salimov, Balderis.

ČESKOSLOVENSKO—FINSKO 7:2

Branky: Augusta 2, Eberman 2, Holík, Petr Šťastný, Jiří Novák — Koivulahti, Rautaka.

ČESKOSLOVENSKO—FINSKO 4:1 (odveta)

Branky: Hlinka 2, Peter Šťastný, Černík.

KANADA—USA 7:3

Branky: Hull 2, Esposito, Watson, Vadnais, Orr a Leach — Talafous, Jensen, Nanne.

KANADA—USA 10:3 (odveta)

Branky: Esposito 3, Shut 2, Mahovlich, Gare, Lapointe, Potvin a Dionne — Bennett, Talafous a Florek. Orr asistoval při pěti brankách.

POK

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

PIKNIK

ODBOČKY "28. ŘÍJEN"

ODBOČKA NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ "28. ŘÍJEN"

zve Vás srdečně na piknik, který se koná

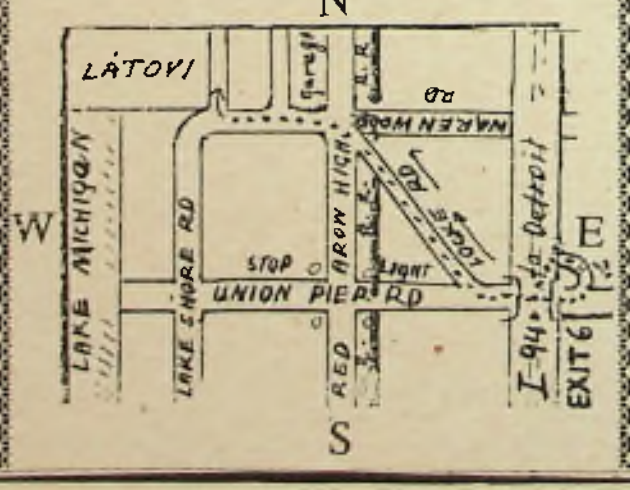
v NEDĚLI, 5. ZÁŘÍ

u bratra Emanuela Láta v Lakeside, Mich., u Union Pier

O jídlo a pití bude postaráno, jen prosíme, abyste si přinesli židle, případně stolky a plavky.

PIKNIK SE BUDE KONAT ZA KAŽDÉHO POČASÍ

JEĎTE PODLE PŘILOŽENÉHO PLÁNKU

NAD HROBEM VOJTĚCHA MEDKA, významného pracovníka katolické Moravy v Olomouci

Bohumil Smutník:

Dostal jsem v těchto dnech smutnou zprávu z Olomouce. Dne 21. července 1976 zemřel v Holici jeden z nejstarších a nejzasloužilejších pracovníků katolického hnutí lidového, od ranného mládí člen a pracovník Československého Orla, redaktor katolického deníku Našinec, dlouholetý člen městské rady královského města Olomouce, pozdější první místopředseda okresního Národního výboru v Olomouci, pracovník Svazu Osvobozených politických vězňů a nakonec kulak — rolník v Holici, věrný přítel **Vojtěch Medek.** Zesnul v požehnaném věku 87 let, literárně činný až do konce svého plodného života. Byl žákem a odchovancem toho nejhodnotnějšího, co jsme mívali v lidové straně na Moravě, Msgr. dr. Jana Šrámka a dr. Mořice Hrubana, kanovníka, poslance P. Frant. Světlíka a dr. Jar. Řehulky, redaktora P. Lad. Zamykala, sociologa dr. Bedřicha Vaška a tak mnoha jiných, jejichž hroby dnes už jen vroubí naše cesty životem. Jeho hrob k nim přibyl v Holici 28. července t.r. Patřím mezi ty nejstarší, kteří po něm zůstávají na živu. Měli jsme to společné, že psal nekrology a mlůvil odvážně nad hroby našich zemřelých spolupracovníků — na příklad z řad Čs. Orla, jak tomu bylo v Brně nad hrobem redaktora F. M. Žampacha nebo nad hrobem náčelníka Orla Bedřicha Kostelky ve Vyškově a nad rakvemi tolika jiných. Kdybych byl doma v Brně, byl bych se s ním rád rozloučil osobně nad jeho hrobem a tak mi zbyla jenom možnost, napsat posmrtnou vzpomínku na nejbližšího přítele a spolupracovníka, patriarchy nás někdejších organisačních a orelských pracovníků u nás na Moravě. Mezi krajany v exilu, čtenáři Hlasu Národa, žije přemnoho Moravanů a cítím povinnost je informovat a s nimi takto i v modlitbách zavzpomínat na jednoho z našich nejzasloužilejších. Býval přítelem a spolupracovníkem orelského básníka P. Karla Dostála-Lutinova a jeho verš je uveden na úmrtním oznámení:

"Až bude třeba odejít,
tak odejdeme,
na pozemský svůj byt a stít
se ohlédneme.
A zanecháme plný stůl snů
a plánů...
A všechno lidské hemžení
se nám malým bude zdát,
až zjeví se nám v záření
sám Božský majestát."

Psali jsme si pravidelně. Zůstal na Moravě po smrti Žampachově jediným archivářem katolického hnutí lidového. Ještě mu bylo dopřáno dopsat obsáhlé dějiny Čs. Orla v Olomouci. Psal do mnoha vlastivědných časopisů a jeho zásluhou musea doma ve vlasti zachovají mnoho historických dokladů o dějinách našeho hnutí. Miloval svět, a až do konce života zůstal poutníkem na posvátný Hostýn, na Velehrad a na všechna ta drahá místa, jež jsou pomníky naší katolicko-národní historie a tradice ve vlasti.

Ještě ve svém posledním dopise, datovaném 27. května 1976, mně napsal: "Literárně se snažím stále ještě něco konati. V těchto dnech jsem obdržel od Svazu protifašistických bojovníků v Praze čestný diplom za menší vzpomínkovou práci, kterou jsem napsal do vzpomínkové soutěže Hlasu revoluce o "Gestapácké" věznici v Olomouci. (Mimo jiné byl i mým spoluvězněm v Brně v táboře zvaném "Pod kaštany", než mne odvezli do Dachau.) Také jsem zakončil obtížnou práci o historii Čs. Orla v Olomouci a o historii Hanácké Šrámkovy Orelské župy v Olomouci. Je toho na pět set stran. Jsem zván na přednášky a otiskují se mnou interviewy. Ani kulturně jsem nezakrněl, pracuji ve spolku bibliofilů, rád se podívám na různé výstavy, oslavy, píšu o nich referáty. Svůj orelský kroj jsem poslal do Prahy do musea sportovních organisací...

"Když si vzpomínám na svou práci jako krajského tajemníka lidové strany v Olomouci, vidím jak to byl namáhavý, ale při tom krásný život. Peněz nebylo, protože jsme bývali bídně placeni. Pro manželku a na živobytí jsem shánět po 50 korunách a někdy mi brněnské Ústředí po měsíce neposlalo služné. Na venek se však soudilo, že pan městský rada Medek se topí v penězích jako tajemníci jiných stran a když jsme se sešli, kolegové mi záviděli, protože prý to všecko táhne a platí olomoucký arcibiskup. Jak docela jiná byla skutečnost. To nám však nijak nebránilo slavně vyhrávat volby, na příklad ony v roce 1925 nebo prodělávat všechny boje a zápasy kulturního boje. Byli jsme tehdy mladí, plni síly, nadšení a ochotni obětovat všechno pro ideál pokřesťanění veřejného života v naší vlasti cyrilometodějské a svatováclavské. A dovedli jsme se probíjet. Mnozí z nás mohli dostat snadnější a dobře placená zaměstnání, nicméně dali jsme přednost práci laických apoštolů."

Svůj poslední dopis Vojtěchu Medkovi jsem zakončil veršem národního básníka Jaroslava Kvapila: "Zadýchlo od hřbitova... Za krátko, kratičko budeme spolu znova, otče i matičko..." Netušil jsem, že se s nimi setká tak brzo. Ať je Vojtěchu Medkovi, vzornému manželu, otci rodiny, bratrovi, švagrovi, strýcovi, dědečkovi a pradědečkovi tak četného hanáckého rodu Medků lehká rodná, hanácká, moravská země.

R. i. p., Montrose, California, 17. srpna 1976.

Egyptu se podařilo zneškodnit vzdušné piráty

Káhyra. Egyptští vojáci, převlečení za mechaniky, přemohli na letišti v Luxoru tři arabské teroristy, kteří se zmocnili egyptského letadla Boeing 737 se 101 lidmi na palubě a žádali, aby egyptská vláda propustila na svobodu pět uvězněných arabských teroristů. Při výslechu pak vzdušní piráti přiznali, že byli ke svému činu najati libyjským diktátorem Khadáfym, který jim slíbil odměnu $250.000 v případě, že přinutí egyptské letadlo k cestě do Libye.

Předtím v tomto létě Khadáfy zosnoval neúspěšný pokus o státní převrat v Sudanu a obstaral vytrénování teroristů, kteří v Istanbulu zabili čtyři osoby při útoku na cestující izraelského letadla.

ČESKÁ ÚČAST NA EUCHARISTICKÉM KONGRESU 1976

Píše Msgr. Alois J. Mořkovský

Zvláštní podíl našich českých účastníků na 41. Mezinárodním Eucharistickém Kongresu ve Filadelfii sestával ze mše sv. v české řeči v kostele sv. Petra, kde odpočívají ostatky blah. Nepomuka Neumanna, rodáka z Čech, který se stal 4. biskupem filadelfijským (1852-1860) a který má být už brzy svatořečen.

Misálek pro lid vydal pro tuto příležitost dp. Dr. Ludvík Němec s P. Vyoralem z New Yorku. V předmluvě podává stručný, ale učený přehled dějin úcty našeho českého a moravského lidu své víře a zvláště k velebné Svátosti. Dále udává účel, počátky a pokrok eucharistických kongresů od skromných počátků místních ve Francii, r. 1881, až do dnešního světového holdu Kristu svátostnému.

Mše sv. začala v 10:30 ráno v sobotu dne 7. srpna. Obětoval ji ndp. Jan L. Mořkovský z Houstonu spolu s asi 60 spolukoncelebranty, mezi nimi ndp. biskup Bernard J. Ganter z Oklahomy, ndp. opat Tomáš J. Havlík, O. S. B. z Lisle, Ill., dp. Dr. Ludvík Němec, předseda české účasti na tomto kongresu, další čtyři: msgr. Dr. Jaroslav Škarvada, delegát sv. Stolice pro české katolíky v exilu, msgr. Dr. František Planner, představený semináře Nepomucena v Římě, msgr. Dr. Jaroslav Polc z Lateránské knihovny, P. Tomáš Špidlík, S. J., od vatikánského rozhlasu, dp. Dr. Alexander Heidler od Radio Free Europe z Mnichova v Německu, dp. Vojtěch Vít, O. S. B. Redaktor HLASU NÁRODA z Chicaga, dále z Texasu: dpp. msgři Edmund Bílý, Jan J. Hanáček a Alois J. Mořkovský a dp. Ladislav Daněk, též známí z Texasu; dpp. Petr Esterka ze St. Paul, Minn., Karel Kolek, O.S.B., z Chicaga, Jan J. Michalička z Oklahomy a Alois Vyoral, S. D. B., z New Yorku, dp. Jaroslav Popelka, S. J., z Los Angeles, dp. Francis Přibyl z Chicaga, dp. Zachar z Cedar Rapids, Ia., dpp. Vochec a Svoboda z Kanady, dp. Novák z Wastingtonu a mnoho dalších. Celkem aspoň sedmnáct států amerických bylo zastoupeno naším duchovenstvem.

Přede mší sv. chór a lid zpívali řadu českých písní a za průvodu duchovenstva k oltáři a při případných částech mše sv. náš velebný mešní zpěv "Ejhle, oltář Hospodinův září." Mše sv. patřičně při eucharistickém kongresu byla ze svátku Božího Těla a Krve Páně. Čtení 1. a 2. přednesli slečna Alena Pokorná, učitelka a malířka z Chicaga, a p. Amos Pavlík, předseda Katolické Jednoty Texaské. Evangelium četl ndp. opat Tomáš J. Havlík, O. S. B. Kázání anglické přednesl vldp. Jan J. Anděl z Clevelandu, Ohio, a české vldp. Petr Lekavý z Cavalier, Severní Dakoty. Prosby přednesli laikové z New Yorku, Chicaga, Washingtonu a Filadelfie.

Obětní dary přineslo dlouhé procesí mužů, žen a mládeže v našich pestrých národních krojích. Čtyři různí spolucelebranti četli části eucharistické modlitby, jak to určuje nový Mešní řád. Při sv. přijímání lid zpíval "Vítej Kristu, vítej, Chlebe živý". Po sv. přijímání ndp. biskup Mořkovský promluvil. Po mši sv. všichni nadšeně zazpívali hymnus "Svatý Václave" a pak národní hymnus český "Kde domov můj" spolu s "Nad Tatrou sa blýská". Hold blah. Janu Nepomuku Neumannovi v dolním kostele se vykonal méně slavnostně, neb se tam právě ještě konala mše svatá. Naše umělkyně, slečna Káňová, sochařka a malířka z Houstonu, tam věnovala svou uměleckou malbu ke cti blah. Jana Nepomuka Neumanna.

Duchovenstvo bylo pohostěno v síni spolu s výborem a hostiteli.

V pondělí dne 9. srpna v 10 hodin se konala schůze českého duchovenstva a laiků v Chestnut Hill College, svolaná dp. Dr. Ludvíkem Němcem, předsedou výboru pro českou účast při kongresu. Většina duchovenstva se dostavila časně a dvanáct jich sloužilo českou mši sv. v kapli s ndp. biskupem Mořkovským, který též pronesl českou promluvu. Schůze nebyla veliká, ale nanejvýš poučná a důležitá, díky účasti kněží z Evropy výše jmenovaných.

Neblahé jsou poměry v ČSSR následkem útisku jak politického tak náboženského. Exulanti nynější se liší mnoho od starých přistěhovalců: je obtížno s nimi navázat styky. Papežská kolej Nepomucenum čím dále tím méně slouží jako seminář, poněvadž čím dále tím méně přicházejí studenti z Československa, ale ústav přece slouží důležitějšímu a důstojnému účelu, že je to teď středisko styku s našimi exulanty po celém světě a dbá se tam o český tisk a knihy pro ně, po čemž oni dychtivě touží jako pokrm pro duši. Jak výše uvedeno, msgr. Dr. Jaroslav Škarvada, který pracuje ve Vatikáně, je pověřen sv. Stolicí, aby se staral o organizaci české duchovní služby mezi exulanty, roztroušenými po celém světě.

Nepomucenum stále ještě trvá pod těžkým břemenem velikého dluhu, ačkoliv se již něco splatilo a pronájem části Nepomucena kanadské koleji poskytuje nějakou úlevu. Přece však Nepomucenum potřebuje a zaslouží si mnohem větší a brzké pomoci zdejší prostřednictvím Svazu a našich Jednot a štědrých dárců, aby se zachovala naše čest a naše věrnost, a aby tato bašta naší víry mohla pokračovat ve své apoštolské práci pro ty, kteří nešťastně dlí mimo vlast a mimo úzkých styků s lidem věřícím, ať už je to v různých částech Evropy, v Německu, Francii, Anglii, Skandinávii, v Novém světě, v Americe, Kanadě, Mexiku, Jižní Americe, anebo v Austrálii a jinde. Nepomucenum má nyní za úkol navázat a zachovávat s nimi jakýsi blahodárný styk náboženský a my každý máme nejen příležitost, ale i vážnou povinnost podporovat tyto účely a snahy koleje Nepomucena pro víru našich exulantů i naši.

V poledne účastnici schůze byli pohoštěni v jídelně koleje, kde vládl přátelský duch díky sestřičkám řádu sv. Josefa a dp. Němcovi. Po obědě většina odcestovala, ale asi tucet se sešlo k sestavení naléhavého usnesení a poselství vládě Spojených států amerických, jak se věci mají v ČSSR a jak naše vláda by měla zásadně něco dělat proti bezbožnému a nespravedlivému útisku našeho věřícího lidu pod komunismem.

Konečně pak jsme se rozloučili a rozjeli se s milými vzpomínkami a vděčností vůči dp. Němcovi a ústavu, který nás pohostil, ale hlavně s lepším poznáním, co se děje s naším věřícím lidem a co musíme dělat, aby i na nás nepadla vážná vina, že z lhostejnosti jsme nic nedělali. Zpíváme a modlíme se "Dědictví otců zachovej nám, Pane", ale Bůh na nás spoléhá, že se zasadíme i s obětí, aby to dědictví nezhynulo v našem věřícím lidu, vyvlastněném a bez opory.

NEJISTÁ BUDOUCNOST NOVÉ ITALSKÉ VLÁDY

Itálie má opět vládu, která je jakž-takž schopna života. Po mezivládí, které ve skutečnosti začalo už posledním dnem minulého roku, má italský stát konečně opět obsazena všechna ministerstva, jejichž odpovědní členové vlády se těší plné autoritě, protože jim ji zajišťuje ústava země. Dne 31. prosince 1975 skončilo v Itálii poválečné údobí koaliční vlády levice a politického středu. Úvodník socialistických novin "Avanti" dal v ten den signál ke svržení poslední koaliční vlády tohoto typu. Z toho vzniklá krize pak vedla k přechodnému rozpačitému řešení, a posléze k předčasnému rozpuštění parlamentu a k novým volbám 20. června letošního roku.

Pro Itálii začala nová vývojová fáze. O této skutečnosti dnes téměř nikdo nepochybuje, ani v Itálii, ani v zahraničí. Toto nové údobí italské politiky se dosud jen málo projevuje na venek ve viditelných formách: doposud spíše spočívá ve změně základní politické situace. Byla zrušena izolace komunistů, která téměř po tři desetiletí určovala události na italském politickém dějišti. Už několik dnů komunistické plakáty triumfálně zvěstují na zdech římských paláců: "Protikomunistická závora padla". A nejen to! Komunisté přešli z ghetta přímo do klíčových posic. V Itálii aspoň v přítomnosti není možno vládnout bez jejich souhlasu.

Andreottiho vláda, která po definitivní investituře poslaneckou sněmovnou může nyní začít svou práci, symbolisuje změnu, k níž došlo. Symbolisuje ji nikoliv svým složením, či svým programem, nýbrž spíše svou závislostí. Tajemník komunistické strany Berlinguer píše, že vláda se bude muset den ze dne dohadovat s komunisty.

Otázku, až kam to půjde, si dnes kladou mnozí nekomunističtí Italové, stejně jako spojenci Itálie a její partneři v západním světě. Je snad křesťansko-demokratická menšinová vláda Andreottiho pouze "fíkovým listem", který bídně zakrývá novou italskou skutečnost, určenou "historickým kompromisem" mezi křesťanskou demokracií a komunistickou stranou? Anebo to je, jak ujišťují vedoucí osobnosti křesťanské demokracie, výraz přechodného nouzového stavu, po jehož překonání bude moci být obnovena základna pro spolupráci nekomunistických stran?

Přesvědčivou odpověď na tuto otázku nemůže v přítomnosti dát nikdo. Přicházejí totiž v úvahu různé faktory nejistoty. Na prvním místě je nutno jmenovat postoj socialistů. Tato třetí italská strana už po několik desítiletí propadá stále více svému chorobnému sklonu k sebemrzačení. V míře, ve které si italští socialisté škodili, úměrně stoupal v poválečné Itálii počet komunistických voličů.

Nejposlednější osudné chyby jak pro stranu, tak i pro celou zemi se dopustilo vedení socialistické strany tím, že si vynutilo nové volby 20. června a rozhodlo, že se nezúčastní žádné vládní koalice, která by nebyla zároveň otevřena komunistům. Tím se socialistická strana sama přivedla na scestí: neziskala si žádného nového voliče, ztratila na dobu po volbách všechnu svobodu v jednání a odsoudila křesťanskou demokracii k tomu, aby hledala přímé narovnání s komunisty. Teprve nyní, když se neúspěch této politiky jasně projevil, italští socialisté změnili náhle tajemníka strany. Zda a do jaké míry tím byl dán podnět k novému směru politiky celé socialistické strany, ukážou teprve příští měsíce.

Dalším činitelem nejistoty pro budoucnost je politika sociálních demokratů a republikánů, nesená starou nevolí vůči křesťanským demokratům. Tyto strany musily do jisté míry doplatit na to, aby si křesťanští demokraté při červnových volbách mohli podržet svou posici relativně většinové strany. Mnozí protikomunisté z laického tábora, kteří by jinak dali přednost těmto dvěma malým stranám, odpověděli rozhodným činem na výzvu, pronášenou s podáváním pravice, že síly Itálie nemají být štěpeny, a proto dali ve volbách své hlasy osvědčené křesťanské demokracii.

Saragat, tajemník sociálně-demokratické strany, a LaMalta, předseda republikánské strany, zapomněli potom na všechna svá slavná ujišťování, dávaná před volbami západním demokraciím; učinili tak jednak z nevole, jednak ze starosti o číselné členství svých stran. Stejně jako socialisté, obě tyto strany kategoricky odmítly převzít vládní zodpovědnost, ba i přidat se pouze k parlamentní vládní většině. Tímto se pak zdržení hlasování komunistů stalo naprosto nutné pro investituru Andreottiho vlády.

Za těchto okolností, z velké části způsobených postojem socialistů, sociálních demokratů a republikánů, zbývaly křesťanské demokracii pouze tři možnosti. Mohla přijmout nabídku levice k utvoření nouzové koaliční vlády ze zástupců všech italských stran. Také mohla vrátit presidentu Leone jeho žádost o utvoření nové vlády, čímž by se pravděpodobně uvolnila cesta pro levicovou vládu, ve které by převládali komunisté. Posléze mohla na sebe vzít kříž vlády jedné strany bez parlamentní většiny v naději, že menší politické strany se pozvolna proberou ze svých křečí, umoudří se a budou v koaliční vládě spolupracovat.

Co se stane, neproberou-li se ze svých křečí v příštích měsících, dosud není možno předvídat. Není však vyloučeno, že Itálie bude potom nucena volit mezi chaosem a "historickým kompromisem", přes všechna uklidňující ujišťování, dávaná v těchto dnech, že italští křesťanští demokraté nikdy nepřistoupí na vytvoření "Národní fronty" s komunisty.

(Podle článku F. Meichsnera v západoněm. novinách "Die Welt".)

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Potlačovaní mají zachraňovat utlačovatele

Jaroslav Orlický:

Československo se řídí plány a nadplány. Vychází to z marxistické teorie, která předem určuje, co může občan od komunismu očekávat. V plánech se komunistický režim snaží předstírat, jak strana je o občana starostlivá. Předstírá úsilí o zvýšení jeho životní úrovně na straně jedné, ale na druhé straně musí lidé plnit úkoly, dané jim stranickou ideologií, která jejich životní úroveň rapidně snižuje.

Děje se to na př. vývozem potravinových specialit a zvěřiny, laciným vývozem všeho do SSSR, podporováním tak zvaných zemí "třetího světa" a komunistických organisací, které ve svobodném světě rozvracejí demokratický řád.

V komunistickém zemědělství má býti vyráběn chleba kolektivně, bez iniciativy jedince. V Československu byla většina půdy už dávno zkolektivizována. Strana určuje, co se smí a nesmí na poli pěstovat. Jak velké výměry se užije na pěstování obilovin, cukrovky, brambor, zeleniny, krmné řepy, jetelovin, olejnatých plodin a podobně. Strana také určí jak mnoho se vyrobí umělých hnojiv a přednostně je dodá kolchoznímu zemědělství. Malé množství dosud soukromě hospodařících zemědělců je v přídělu hnojiv a krmiv zkracováno. Děje se tak záměrně, aby produktivita malého zemědělce nemohla konkurovat s produktivitou kolchozního zemědělství. Navíc pak, v okamžiku, kdy se kolchozní zemědělství octne ve zlé situaci, stát mu přichází na pomoc, ale soukromým rolníkům nikoliv.

Československo bylo letos postiženo velkým suchem. Sklizeň obilí bude podstatně nižší; u okopanin, zeleniny a krmiv je situace katastrofální. Není čím krmiti dobytek, a tak, jak kolektivní farmy JZD. tak i soukromníci se snaží odvésti dobytek k prodeji na jatky. Stát — "moudrý ochránce" kolchozního hospodářství — vydal nyní zákaz vykupovati dobytek od soukromých zemědělců a záhumenkářů. Dále je těmto drobným zemědělcům zakázáno zkrmovat obilí pod pohrůžkou vysoké pokuty a vězení. Byl vydán státní rozkaz, že se musí všude posekati tráva na příkopech, v parcích a v lesích. Kde se nemůže použít stroje, musí se tak dít ručně. Tak se režim musel vrátit k svému znaku — srpu. Vesnice dostávají přídělv kos, ale už je jen málo lidí, kteří dovedou ručně kosit. Posmívaná ruční selská práce by byla dnes komunistům užitečná. Staré sekáče už nelze vzkřísit. Nové si pokrokový režim nevycvičil. Teď na vesnici dostali tedy lidé kosy, kterými neumějí vládnout a tak zahálející kosy režim nezachrání. Ve středověku bývaly kosy v rukou sedláků pro panstvo dokonce i nebezpečné . . .

Chlubil se kdysi komunistický režim v Československu, že více než polovinu slámy kolchozní dělník zaorává, že už se nežnou meze, příkopy a lesní tráva se nesklizí. Přehlížel, že zužitkováním každé travičky se vypěstovalo mnoho drobného zvířectva, které pomáhalo národ živit, a dnes bude scházet. Nedostatek a drahota se budou šklebiti na spotřebitele v Československu, uvážíme-li, že není dostatek tvrdých valut na zakoupení potravin v cizině. Budou zase odkázáni na "bratrskou" pomoc sovětského velkého bratra, avšak ta nebývá právě příjemná a laciná.

Režimní plánování zase tedy selhalo. Přenáší proto tíhu svízelné situace na drobného člověka. Snaží se z něho vymačkat všechnu sílu a dovednost k záchraně krachujícího zemědělství. Režim je tak drzý, že od těch nejvíce pronásledovaných soukromých zemědělců požaduje svoji záchranu. Stále nechce vzít na vědomí, že na polích nic neroste podle ideologie, ale podle splnění všech podmínek, potřebných k růstu a zrání zemědělských plodin. Ti, kdo na polích pracují, musí tak činit s láskou a zájmem. I mechanisace zemědělské práce potřebuje vedle zručného technika — hospodáře a boží vláhu. Komunismus je špatným hospodářem. V době krise to vidíme nejlépe, že nelze poručit ani větru ani dešti, a že je i nejlepší lidské plánování marné, chybí-li láska k práci a boží pohoda.

NÁRODNÍ DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ BUDE LETOS O TŘETÍ NEDĚLI V ZÁŘÍ (19. 9.) VE WOZNIAKOVĚ ZAHRADĚ V CHICAGU

(2530 S. BLUE ISLAND AVE.)

Rezervujte si tuto neděli na setkání se s přáteli a k utvrzení se v naší křesťanské a národní pospolitosti!

Sledujte další zprávy v krajanském tisku!

Arabské země chtějí investovat 200 biliónů dolarů

Káhyra. — Podle zpráv z těchto posledních týdnů arabské země pomýšlejí investovat v příštích pěti letech na 200 biliónů dolarů, jež obdrží převážně z prodeje zemního oleje.

Saúdská Arábie, největší světový producent oleje, chce investovat 150 biliónů dolarů: chce přeměnit svou rozsáhlou poušť v moderní civilisovanou zemi, a to s pomocí nejmodernějších vynálezů technologie. Chce zbudovat petrochemické podniky, přístavy, letiště, továrny, centrály pro přeměnu mořské vody v pitnou, zavodňovací systémy, cesty, školy, nemocnice atd. V Arábii už pracuje půl miliónu cizinců; v příštích letech tam bude potřebí dalšího půl miliónu cizích specialistů.

Egypt chce investovat 20 biliónů dolarů na své rozvojové projekty, z nichž největším bude industrialisace kanálové zóny u Suezu. Potřebné peníze si chce vypůjčit u bohatých zemí a u západních bank.

Kuwait bude investovat 15 biliónu dolaru na zbudování petrochemických podniků, cest, center, na přípravu pitné vody a obytných domů, jakož i na elektrisaci země.

Syrie chce vydat 7 biliónů dolarů na rozšíření své těžby zemního oleje, na zbudování velké přehrady přes řeku Eufrat pro zavodnění farmářských pozemků, na elektrisaci země a na zbudování přístavů, železnic a cest.

Irák chce investovat 9 biliónů dolarů na různé rozvojové projekty: školství, elektrisaci, zavodňování, zdravotnictví atd.

Jordánsko chce vydat 2.5 biliónu dolarů na rozvoj svého zemědělství, průmyslu a dopravnictví.

Federace spojených arabských emirátů chce věnovat více než 5 biliónů dolarů na stavbu škol, nemocnic, přístavů a průmyslových podniků.

V tomto obřím plánu výstavby arabských zemí mají západní země a Japonsko nejlepší možnosti uplatnění svých techniků, protože Sovětský svaz jich nemá dostatek. Obyčejné dělníky pak Moskva do ciziny zatím nehodlá pustit, protože by se už do policejního ráje nevrátili.

V Indii bude utužena vládní moc

New Delhi. — Vláda ministerské předsedkyně Gandhiové oznámila svůj plán na změnu indické ústavy v tom smyslu, že výkonnému oddělení vládní moci by byla udělena téměř ničím neomezená moc. Soudní moc by už nemohla prosazovat občanská práva a občanské svobody proti vládním rozhodnutím, ani by neměla právo revize zákonů, včetně ústavních doplňků. Napříště by soudy také nemohly svým rozhodnutím oddalovat provedení "záležitostí veřejného významu".

Někteří indičtí intelektuálové litují toho, že v Indii je demokracie postupně nahrazována totalitarismem. Jiní říkají, že demokracie se stejně pro indické poměry vůbec nehodí, protože tamních 99.9 procent obyvatel je plně zaměstnáno starostmi o své každodenní žití a nemá zájem na tom, zda je indický režim demokracií či diktaturou. Jiní zase vyslovují naději, že jde pouze o přechodné utužení disciplíny, čehož Indie velmi potřebuje, a nikoliv o opravdovou totalitní diktaturu, která by se měla v Indii uplatňovat natrvalo.

Soudobá denní zkušenost nám však potvrzuje starou známou zkušenost, že k demokracii se musí lidé vychovat, a vedle svých práv musí dbát i svých povinností. Dokazuje to současný vývoj ve většině nových afrických států a mimo jiné — i zločinnost v našich amerických všerasových velkoměstech.

Ironií naší doby jsou rudé diktatury ve starých kulturních zemích střední a východní Evropy, které měly osvědčené demokratické tradice a křesťanstvím vychované obyvatelstvo, jež si umělo demokracie vážit. A přesto se Moskvě podařilo násilím těmto zemím diktaturu "proletariátu" dočasně vnutit.

V Chicagu se snížila zločinnost

Washington. — Podle statistik FBI v roce 1975 vzrostl celonárodně počet vážných zločinů o 10 procent, avšak v Chicagu se zločinnost snížila o tři procenta. Počet vražd v Chicagu klesl o celých 15 procent: zatím co v roce 1974 bylo v Chicagu zavražděno 970 lidí, v roce 1975 "pouze" 818.

Při srovnání Chicaga s 11 největšími US velkoměsty bylo zjištěno, že Chicago má nižší zločinnost než Baltimore, Detroit, Kansas City, Los Angeles, Miami, New York, St. Louis, San Francisco, Washington, D.C., a Houston. Pouze ve Filadelfii bylo spácháno poměrně méně zločinu než v Chicagu.

* * *

Tyto statistiky zločinnosti v amerických velkoměstech jsou komunistickým tiskem v Sovětech a téměř ve všech satelitních zemích mocně zneužívány proti "špatnosti a nemorálnosti" americké kapitalistické demokracie.

"V Americe o naší vlasti říkají, že není svobodná, ale podívejte se dobře! U nás můžete jít večer sami do ulic měst, a nikdo vás nepřepadne. V Americe tu svobodu nemáte, protože se musíte bát i sousedů a dokonce i za bílého dne vás v amerických městech okradou, znásilní a zastřelí" — říkají rádi komunisté i starokrajanským návštěvníkům z Ameriky.

Na první pohled by se zdálo takové tvrzení pravdivé, avšak sami komunisté dobře vědí, že nemluví celou pravdu.

1. Nelze přirovnávat rasovou a kulturní směsici obyvatel amerických velkoměst ani zdaleka se žádným městem v Československu.

2. Kdyby v Československu (a což teprve v Rusku!) byly prodávány zbraně tak svobodně a lacino jako v USA, vraždili by se tam dnes asi lidé stejně často — (ne-li víc), jako v Americe — i bez té kulturní směsice obyvatel.

3. Kdyby v komunistických zemích bylo dovoleno novinářům psát o všem zločinném počínání obyvatel "rudého ráje", v poměru k počtu obyvatel by se procenta zločinnosti dnes asi příliš nelišila mezi komunistickými a kapitalistickými zeměmi. Zvláště v Sovětském svazu, kde se rozmohl alkoholismus v nebývalé míře, jsou mordy na denním pořádku i při zákazu přechovávání střelných zbraní.

Washington je proti dohledu OSN nad rezervami obilí ve světě

Washington. — Fordova administrace prohlásila v rámci předvolební kampaně, že Spojené státy se nezúčastní utvoření mezinárodních rezerv obilí, o kterých by rozhodovala OSN, kde země Třetího světa mají většinu hlasů, a v případě potřeby by si odhlasovaly i nízké ceny amerického obilí. Ministr zemědělství Earl Butz řekl, že rezervy obilí musí zůstat v rukou farmářů a soukromých obchodníků. Zřízením světových rezerv obilí, jejichž cílem by bylo poskytnout obilí rozvojovým zemím za stabilní ceny, kdykoliv by se jim zachtělo, US obilí by tím bylo odňato svobodnému trhu, podpořila by se lenost afroasijských zemí, a americkému farmáři by byl znemožněn spravedlivý výdělek v případě, že obilí by se stalo z nejrůznějších příčin vzácným.

Rozvojové země jsou pro americké farmáře důležitějším trhem než je Sovětský svaz: každoročně kupují v USA asi 30 miliónů tun pšenice a rýže, což činí asi 10 procent vývozu obilí ze Spojených států. Západní Evropa, Sovětský svaz a Japonsko kupují ve Spojených státech hlavně krmné obilí a soju.

Podle odhadů US ministerstva zemědělství, rozvojové země nyní musí dovážet 55 až 60 miliónů tun obilí a rýže ročně; podle odborných odhadů washingtonského soukromého ústavu "International Food Policy Research Institute" budou v roce 1985 potřebovat dovézt na 100 miliónu tun obilí a rýže. To není žádné "kapitalistické chytráctví" amerického farmáře, ale spravedlivá obrana jeho zájmů.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Když hoši odešli, umyla maminka kuchyňské náčiní, sedla si někam k oknu a látala, zašívala klukům roztrhané šatstvo a prádlo kolikrát až do tmavé noci. Jednou za týden mívala prací den, prala prádlo třiceti hochů, propocené a umouněné na stavebních lešeních a v dílnách. Kdo nezkusil, neví, jaká svízelná práce je takové prádlo. A maminka Marketa nebyla již mladá. Třicet roků mívala doma v Becchi na starosti jen tři kluky, nyní, ač jí bylo 65 let, přivedl jí syn do domu třicet kluků, kterým se měla starat o jídlo, šatstvo a o prádlo.

Někdy ji již přecházela všechna trpělivost. "Jeníku," pravila jednou k synovi, "už nemohu dál. Vidíš, co se napracuji a křiku jen nevděk. Ti kluci jsou nesnesitelní. Dnes mi shodili a pošlapali rozvěšené prádlo, včera se honili po záhoncích zeleniny v zahrádce. Buď jsou to špatně vychovaní pobudové, nebo nedbalci. Jedni se vrátí večer s kabátem rozervaným na hadry, jiní ztratili límce, jiní přijdou bez ponožek, bez kapesníku. A ještě si ze mne tropí žerty, poschovávají mi košile, seberou si do hry pekáče a kde co jiného. Abych vše potom celé hodiny hledala. Už mám všeho dost, až po krk. Povídám ti, tak to dál nejde. Jak dobře mi bylo v Becchi, jak potichu jsem předla len! Víš co, propusť mě. Půjdu do Becchi ztrávit v pokoji konec svého života."

Don Bosko poslouchal maminku jako němý. Jakmile ukončila, pozdvihl jen ruku a ukázal na kříž, visící na stěně.

Velká křesťanská matka pochopila synův posunek. Z očí jí vyhrkly slzy. "Máš pravdu, synku, máš pravdu," pravila, šla dolu a opásavši si zástěru, dala se do práce.

Z Boskovy hlavy se plány jen rojily. Měl nad hlavou střechu, vlastní střechu, a již jej napadlo, aby stavěl kostel. Kaplekulna, ve které pro mládež po čtyři roky konal služby Boží, skutečně nedostačovala. Už ji několikrát rozšiřovali, ale přece byla velmi úzká a těsná. Co chvíle některý kluk v tlačenici omdlel, museli jej vynésti nebo vyvésti. Chodilo se do ní po schůdkách, byla půl metru v zemi. Při deštivém počasí prostupovala podzemní voda podlahou, takže hoši klečeli ve vodě. U oltáře se nebylo možno tuze pohnout, na slavnější obřady nebylo tam vubec místa. Don Bosko si umínil. Postavíme si kostel, prostranný kostel, kde by se nám volněji dýchalo, kde nebudeme státi ve vodě, kde budeme bohoslužby konávat slavně. A Don Bosko s plány nikdy neotálel. Dne 21. července 1851 bylo svěcení základního kamene pro nový kostel sv. Františka Salesského. Don Bosko uspořádal ve prospěch stavby loterii. Lidé uznávali, že v odlehlé čtvrti valdocké je nového kostela třeba, kupovali losy a dávali dary. I královský dvůr přispěl velkomyslným darem, a ani ne do roka byl kostel hotov. Dne 20. června 1852 bylo slavné svěcení.

Arcibiskup turinský, Mons. Fransoni, který se Dona Boska a jeho díla vždy zastával, byl by rád osobně nový kostel posvětil, byl však pohnuž vládou poslán do vyhnanství. Farář turinský odepřel nemocnému ministru Derossimu rozhřešení, arcibiskup se faráře zastal, proto musil za hranice a až do své smrti řídil diecési v Lyonu. Poměry církevně politické byly tehdy velmi smutné. Vlády se zmocnili radikálové ducha proticírkevního. Stačí jen jmenovati takového D'Azeglio, Rattazzi, Lanza, Siccardi, Casati, Sella, a jména již udávají, jakým směrem se ubíralo všechno zákonodárství té doby.

V roce 1848 byli s katolíky zrovnoprávněni Valdénští a Židé, téhož roku v létě byli ze všech států království sardského vypuzeni jesuité a řeholnice božského Srdce. V roce 1850 byly zrušeny církevní soudy, a náboženským i laickým společnostem bylo zapovědeno nabývati pozemků, nebo přijímati odkazy bez státního dovolení. V roce 1854 byl omezen počet duchovních, osvobozených od vojenské služby. V roce 1855 vyšel pověstný zákon Rattazzi, kterým se zrušovaly všechny kláštery, jejichž členové se nezabývali vyučováním, ošetřováním nemocných a kazatelstvím. Byly zrušeny také kolegiátní kapituly a tak zvaná jednoduchá beneficia. To vše se dělo pod záminkou, že zabrané klášterní jmění zlepší hmotné poměry chudobného kněžstva. V roce 1857 bylo kněžstvo z duchovní správy prohlášeno za nevolitelné do parlamentu, v roce 1859 bylo zakázáno volit kněžstvo do okresních a obecních zastupitelstev. Téhož roku vyšel zákon Castiho, pohřbívající svobodné školy a připravující půdu škole zlaicizované.

Všechny tyto zákony byly připraveny napřed vládními novinami. Několik měsíců napřed zpracovávaly novinářské články veřejné mínění, vysvětlovaly proticírkevní návrhy, jak jsou užitečné, rozumné a spravedlivé, že neuškodí víře, spíše náboženství jen prospějí. K vysvětlivkám se připojilo rozhořčení proti předsudkům a nemoderním názorům kněžským, výsměch a útok na Církev a na kněžstvo, a tak podkopávala se v hodném lidu piemontském láska k světskému i řeholnímu kněžstvu. Jakmile byla veřejnost tiskem zpracována, byl podán návrh proticírkevního zákona ve sněmovně a v senátě, a běda, kdo se ozval proti. Byl vykřičen za zpátečníka, za nepřítele chudého lidu a za špatného vlastence. — Světské i řeholní kněžstvo se třáslo v těch dobách o svou budoucnost.

Don Bosko však budoval své dílo, stavěl a směle uskutečňoval plán za plánem, jako by se nechumelilo, jako by jemu nebezpečí nehrozilo. Kostel sv. Františka byl postaven a posvěcen. Don Bosko se zadíval na starý a sešlý dům Pinardův a pomyslil si. Tolik mých hochů je úplně osiřelých a nemají kde bydlit. V podkrovních brlozích a v noclehárnách jim hrozí tolik mravního nebezpečí. Ve volných chvílích nemají kam jíti, potulují se po ulicích. Jiní nejsou sirotky, ale doma nevidí nic dobrého. Kéž bych je všechny mohl umístit u sebe! Škoda, že dům Pinardův nestačí, potřeboval bych pro útulnu místností aspoň třikrát větších. Co dělat? Budu stavět. Zde po pravé straně Pinardova domu postavím budovu, internát pro hochy. Ruce k dílu. Hned v červenci roku 1852 se dal Don Bosko do stavby. Do zimy se po pravé straně Pinardova domu zdvihal dvouposchoďový dům. Na jaře se zařídí vnitřek, těšil se Bosko. Koncem listopadu začalo však deštivé počasí, lilo a lilo. Zdálo se, že se nebe už ani nezavírá. Dům, stavěný na rychlo a ne z nejlepšího materiálu, lijáky velmi utrpěl. A v noci s 2. na 3. prosince probudil Dona Boska, maminku a třicet ubytovaných hochů strašný rachot. Co se stalo? Novostavba se zhroutila až do základu, zbyla z ní hromada ssutin. Naštěstí vzbudilo všeobecnou soustrast s Donem Boskem a dobrodincové zdvojnásobili svou štědrost. K velkým dobrodincům Boskovým už v té době náleželi mimo jiné vévodkyně Montmorency-Lavalová, dcera slavného filosofa de Maistre, markýz Fassati a jeho paní, rozená také de Maistre. Tyto vznešené rodiny mají lví podíl nejen na vybudování prvních podniků, nýbrž i veškerého dalšího rozvoje svatého díla Boskova.

Najaře se odklidilo rumiště a v říjnu se nastěhovalo do nového domu 65 chovanců. Brzo nestačil ani nový dům. Don Bosko dal roku 1856 zbourat sešlý dům Pinardův a postavil další křídlo, které by spojovalo nedávnou novostavbu s kostelem sv. Františka. I při této novostavbě došlo k neštěstí. Nepatrností jistého dělníka spadl trám, strhl s sebou trámy jiné a v okamžiku se prolomily všechny stropy. Snad sám zlý duch kazil dílo tak pracně vybudované. Naštěstí se stalo v srpnu. Bosko nezoufal, pracovalo se dál a v zimě bylo ubytováno v útulně Boskově 150 chovanců.

Chovanci Dona Boska se dělili na dvě skupiny. První skupinou byli učni, kteří denně s uzlíkem a s pěti soldy v kapse chodili do práce do města. Don Bosko chodíval i mezi dnem za nimi na staveniště nebo do dílen, podívat se, jak se jim daří. V druhé skupině byli žáci. Don Bosko vypozoroval vlohy a schopnosti svých svěřenců a postřehl, že někteří nejsou pro hoblík, ani pro zednickou lžíci. Mohli by studovat, mohli by z nich býti i kněží. Vybral si tedy nadané hochy do studijního kursu. Neměl však vhodných učitelů. Don Bosko se nezalekl, šel do města ke známým profesorům a vyprosil na profesoru Bonzaninovi, aby vyučoval chovance oratoře valdocké až do třetí třídy. Chovance vyšších tříd přijal mezi své žáky Boskův přítel Don Picco. Z prvních žáků, kteří denně chodívali se svazkem knih pod paží z Valdocca do škol turínských a stali se prvními salesiánskými řeholníky, zasluhují zmínky potomní kardinál Cagliero, Don Rua, Don Francesia. Po šesti letech měl Don Bosko již vlastní školy s vlastními učitelskými silami.

Když sta chovanců Boskových musilo si hledati práci v městě a pracovati ve společnosti lidí někdy velmi zpustlých, u podnikatelů a mistrů někdy velmi nesvědomitých a mládež vykořisťujících, proč by nemohli pracovat v ústavě a pro ústav? A Bosko pořídil v ústavě z chodby v domě Pinardově obuvnickou dílnu. Hoši se v ní učili obuvnictví a současně šili a spravovali boty pro své kamarády. Dílna prospívala, přibudoval k ní tedy po dvou letech dílnu truhlářskou a knihařskou, a brzo v přízemí novostavby zařídil i tiskárnu a dílnu zámečnickou. V roce 1856 byl ústav Boskův jakýmsi učňovským královstvím. Sta učňů tam bydlilo a učilo se řemeslům podle dovednosti a náklonnosti. Od té doby vyšli a stále vycházejí z ústavů salesiánských tisíce dobře vyučených a křesťansky vychovaných tovaryšů a mistrů.

V říjnu roku 1856 přestali i studenti chodit do města do školy. Nejstarší z nich nabyli učitelské způsobilosti a vyučovali v ústavě druhý mladší. Typ salesiánských ústavů, jak o něm Don Bosko snil, se uskutečňoval. Ústav sám si vychovával dorost svých potomních mistrů, učitelů a vůdců. Všichni pracovali a pomáhali si navzájem, tvoříce jednu velkou rodinu. V desíti letech, od roku 1846 do 1856, vybudoval Don Bosko nádherně zorganisovaný ústav, nad nímž kdekdo žasl.

"Jednal jsem vždy podle okolností," říkával Don Bosko, když se ho lidé tázali, jak takové dílo vydupal zrovna ze země. Je jisto, že Don Bosko jednal a budoval podle vnuknutí Božího, podle okolností, s jakými se setkával, a podle prostředků, které měl. Využil všeho, co jeho dílu mohlo nějak prospět. Ale byly to i osobní vlastnosti, vzácné dary Boží, kterými byl vybaven a které dával do služeb svého díla.

Pokračování

Čilská ekonomie se uzdravuje...

Santiago. — Dne 11. září tomu budou tři roky od svržení režimu presidenta Allendeho nynější vládnoucí vojenskou juntou. Znalci říkají, že tento státní převrat nebyl dílem armády, nýbrž středních sociálních vrstev, které se obávaly o svou existenci.

Dnes Santiago budí dojem klidného, spořádaného města. Všechno tam sice zdaleka není nejlepší, avšak lidé stojí za nynější vládní juntou a říkají: "Potřebujeme bezpečí a pořádek, aby naše národní hospodářství opět zdárně vzrůstalo." Jméno Allendeho vzbuzuje špatné vzpomínky. Allende, ve snaze přeměnit systém svobodného hospodářství své země v řízené hospodářství po vzoru marxistické Castrovy Kuby, zruinoval čilskou ekonomii.

Zavedl kontrolu cen, nařídil zvýšení mezd bez ohledu na to, zda to bylo pro národní hospodářství únosné, zestátnil 600 podniků a všechny banky. V posledním roce jeho vlády tam byla 1000-procentní inflace. Celosvětová recese pak způsobila, že po puči se tam v letech 1974—75 hospodářská situace zhoršila ještě více.

Dnes se hospodářský stav Čile začíná pozvolna zlepšovat. Junta užívá služeb odborníků-technokratů, vyškolených v Chicagu profesorem Miltonem Friedmanem. Cenu za Allendeho éru musily zaplatit chudší sociální vrstvy obyvatelstva. V Santiagu jsou dnes obchody plné, avšak lid má málo peněz. Bída je v celé zemi sice značná, jenomže pouze strohý hospodářský program umožnil záchranu celé ekonomie. Vládní výdaje byly drasticky sníženy, vládní aparát zjednodušen. Všechny znárodněné podniky s výjimkou 80 byly vráceny soukromým majitelům. Inflaci se podařilo snížit na 10 procent měsíčně, což je vůči minulosti značný pokrok. Nezaměstnanost je ještě velká: v Santiagu je 17 procent lidí bez práce, ve městech a na venkově 12 procent. Stát dává podporu v nezaměstnanosti, která však zdaleka nezajišťuje existenční minimum.

Odborníci v ekonomii říkají, že hospodářsky Čile už přežila to nejhorší, že však její budoucnost zůstává nejistá. Bude záviset na třech faktorech: na cenách mědi, hlavního vývozního výrobku Čile: na zvýšení a diversifikaci vývozu: a konečně na příchodu cizího kapitálu do země. Této třetí podmínce dost silně uškodila politická oprese vládnoucí junty, kterou americké sdělovací prostředky ještě navíc umocňují, ačkoliv je známo, že s komunisty nelze jednat v rukavičkách. O politické diskriminaci a nevinně žalářovaných odpůrcích komunistických režimů v Československu a v ostatních satelitních zemích se tak ochotně v americkém tisku nepíše.

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

This socialism, which flourished in the Bohemian communities to 1880, though colored by contacts with German-American Marxists, was largely an indigenous affair. Its ideological antecedents were the insecurity and frustration of the Czech immigrant, who discovered that America was not the Eden he once imagined it to be, on the one hand, and the freethought of the Bohemian community, on the other. Radicalism attracted many in the poor Czech neighborhood. Inadequate housing, low standard of living, isolation from the natives, due to cultural barriers, lack of political and civic representation, and capitalistic exploitation constituted the pattern of existence for many of the community's denizens. That conditions were bad is evidenced by expressions of those who ordinarily would be expected to avoid radicalism. Thus Francis B. Zdrůbek, the editor of the freethought daily, the Concord (Svornost), and a leader of Bohemna rationalists, thought that it was necessary to counteract the political power of the "capitalists, railroad kings, industrialists, land speculators, and monopolists." He accused capitalism of being worse than the slave system, for "the slave owner had to provide for the welfare of his slave. . . . The employer, however, had no regard for his employee and was not concerned about the wages he paid him." The only solution by which a change was possible, believed Zdrůbek, had to come not through co-operation with the existing political parties but through "labor co-operatives and direct social changes . . .. for socialism promised prosperity to all who wanted to work."

The character of Bohemian-American progressivism in the 1870's was an evolutionary one, responding to the needs of the time. Its program developed from the deliberation of a Chicago labor meeting of January 12, 1874. It advocated the control of monopolies and communications and their ultimate socialization, state owned financial institutions and insurance companies, prohibition of child labor, equality of the sexes, and compulsory education to the fourteenth year. Its notable feature was the alliance with German, Jewish, and Scandinavian radicalism. The strength of this inter-ethnic cowork was strikingly illustrated in the Chicago city elections of 1878, when the socialists succeeded in seating a number of their candidates in municipal and state offices, among them the Czech, Leo Meilbek, who served in the Illinois House of Representatives.

If the initial stage of Bohemian-American progressivism owed a debt to any one man, it was none other than Leopold Palda. The latter migrated to America in 1869 as an advocate of Marxism acquired in the course of a sojourn as a journeyman in Germany and Switzerland. A born leader, Palda possessed zeal for reform which embraced not only the social doctrine he propagated but also an intense love of the mother country and concern over its political future. In a sense his devotion to Bohemia subtracted something from the international orientation expected from a true Marxist. Significantly enough this duality of allegiance became an earmark of the Bohemian socialists of the Mid-West and eventually paved the way to their co-operation in the political liberation of Czechoslovakia during World War I.

Palda's interests and activities in the 1860's and 1870's reflected the character of thinking of the Bohemian-American element in those years. On November 19, 1870, Palda spoke as the representative of the Czech progressives at a mass protest meeting in New York, urging the immediate cessation of the Franco-Prussian war. In 1869 he helped to organize an impressive celebration in Cleveland honoring the memory of Bohemia's religious reformer, John Huss. The occasion, staged on Cleveland's public square and attended by American and German Protestants, served to call favorable attention to the little Bohemian Cleveland community in the valley of the Cuyahoga.

Palda's sincerity and passion for proselytizing were accentuated by his effort to maintain a labor press at considerable sacrifice. The role of a Bohemian editor or publisher in America proved an extremely trying one even under the best of circumstances. Yet meager operating funds, indifference of readers, ridicule of opponents or public criticism did not dishearten Palda. Investing whatever he had made at cigar making, he, in partnership with Frank Škarda, published and edited the Cleveland Labor News from 1875 to 1877. In another facet of his activity Palda finally was occupied by promoting benevolent fraternal lodges of freethought nature. He looked upon these as cooperatives, useful in fighting capitalistic life insurance companies, and as necessary adjuncts of socialism, since they promoted workers' solidarity and cultural effort.

About 1880 dusk began to gather over the radicalism promoted by Palda in the Czech-American communities. The forces which energized it were being reduced by the twist of America's economic cycle upwards to prosperity. Though industrial grievances still remained, the agencies designed to combat them decreased in effectiveness. Interest in the work of the progressives waned. In 1877 the Labor News was transferred to New York and for the lack of subscribers amalgamted with the liberal **New York Journal** (Novo-Yorské listy), thereby losing its function as the mouthpiece of labor. Save for the New York section of the Socialist Labor Party which kept alive to 1888, the others withered away through inactivity. The slump suffered by Czech radicalism was repeated in its German and Jewish-American counterparts. Communal action apparently could not withstand the corroding influence of America's individualism.

American born radicalism began its decline at the moment when German and Austro-Hungarian socialism was girding itself for a life and death struggle, to which allusion already has been made. The effects of this bitter rivalry were not without eventual repercussions on America. In the forces loosed by the struggle, the police and the courts chalked up a victory. Those who courted the wrath of the authorities had one of two choices to make, imprisonment or flight. All chose the latter. From Bohemia came Joseph B. Pecka, Norbert Zoula, Jacob Mikolanda, and Leopold Kochman. Like their German analogs, most notably Johann Most, they arrived at New York, where they were received by a small but revolutionary minded Czech group acquainted with the details of the Bohemian struggle through reports from Prague.

The arrival of the revolutionaries transferred the radical dispute to this side of the Atlantic and inaugurated the second phase of Czech progressive movement in the States. In the thinking of the émigrés, America was to become an exile propagation center for the dissemination of anarchist ideas in Bohemia and Austria. The Bohemian refugees were able and experienced men. Kochman, a disciple of Bakunin and Kropotkin, was an accomplished speaker, journalist, and writer. Together with Bernard Herc, Kochman organized the periodical **Proletarian** (Proletář) in May 1884. The publication became a daily after it fused with the **Voice of the People** (Hlas lidu) in 1886 and circulated in New York, though as a liberal and freethought paper, for the next thirty years. Chicago became the second Czech revolutionary socialist nucleus. There Norbert Zoula, Joseph Pecka, and Jacob Mikolanda contributed to the newly founded **Future** (Budoucnost), issued from June 1883 to the Haymarket Riot of 1886, and propagandized anarchism by spoken and written word. Zoula, regarded as the father of Bohemian-American anarchism, imitated his mentor Johann Most, in advocating the destruction of church and state. Mikolanda, who before his flight was the secretary of the Czech-Slav social democrats in Vienna, established the closest relations with his German-American comrades.

The German-American groups started revolutionary clubs in New York, Chicago, Boston, Milwaukee, and Philadelphia all of which cities save Boston, had Czech settlements. The Chicago German Club, led by August Spies and Albert Parsons, the same who ended on the scaffold for the Haymarket Riot, was strong and gave birth to the Revolutionary Socialist Labor Party in 1881. The Party after the Pittsburgh convention of October, 1883, formed the anarchist International Working Peoples Association. The Czechs sent a representative to Pittsburgh in the person of Mikolanda. They accepted the convention's program which among other measures advocated destruction of class rule through revolution, promotion of atheism by education, and government by inter-co-operation of independent communities. Anarchism buried the old Czech-American socialism, which Palda had raised to the distinction of being the first social democracy of Bohemian origins in the world.

The Association attacked the Socialist Labor Party vigorously. By 1883 its revolutionary tenets, swept every thing ahead of it. Among the Bohemians, Palda fought it as did John Capek of New York in the counter-anarchistic but short-lived periodical the **Patriot**. Much of Chicago's Czech progressivism merged with the Association. The **Future** became the official revolutionary press representative not only in the States but in Bohemia as well, where it was mailed under camouflaged titles. The distinctly anti-American spirit of the new radicalism scared away from progressive thought those who as fellow-travelers toyed with socialism. Anarchism in the Bohemian community triumphed in the 1880's because it appealed to recent immigrants and received the support of its German-American proto-type. It failed to entice the partly assimilated Czech-American, who never was a radical at heart but who, unable to realize redress of economic grievances through more accepted channels, restored to radicalism at election time to emphasize the need for reform. Because of its rabid internationalism, the anarchist movement, moreover, could scarcely hope for support from the strongly nationalistic Bohemian alien or the completely assimilated Czech, steeped in the American way of life. With the victory of anarchism, Palda in the late 1880's abandoned the leftist ranks on whose advancement he spent a small fortune. Returning to cigar making, he concerned himself with the propagation of freethought. In his declining years, mellowed and philosophical, he sought to edify the spiritually barren atheism and rationalism of his compatriots by a work entitled **Thoughts Concerning a New Religion**. In this he formulated a freethought code of natural morality.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE HIGH COST OF REGULATION

The largest growing industry in America is the business of regulation. The total number of regulators increase every day, but at a recent count there were 74,000 people employed by the Federal government in the business of regulating the lives of the American people. The average growth rate of these agencies is about 9 percent each year as compared to a national growth rate in the GNP of about 6 percent. The big difference between the GNP growth rate and the growth rate of federal regulators is . . . one produces a product . . . the other impedes the production of many products.

In 1975, there were 1267 Federal advisory committees employing 26,000 people and costing 52 million dollars. Not counting postal workers, total Federal civil employees cost 43 billion dollars a year, up 7 billion dollars in the past two years.

Some Specific Agencies and Their Cost

The FEA, (Federal Energy Agnecy) alone has 3400 employees, including 112 public relations experts. Its budget was 142 million dollars and it has asked for an increase to 440 million in the new budget. What it has done for the nation seems difficult to identify.

The CPSC, (Consumer Product Safety Commission) has 800 employees and a budget of 42 million dollars, petitioning for an increase to 71 million. In three years, at a cost of $120 million, the CPSC has come out with just two national safety standards. One covers glass doors. The other has to do with the slides which are used in swimming pools (Not the pools themselves, just the slides). The big new project of this agency is to make safety matches safe . . . and it is costing a fortune!

Regulators Negate The Laws of the Land

The Emergency Homeowners Relief Act was passed by Congress in 1975. It provided for government assistance in mortgage payments in case of prolonged unemployment. But HUD published its own regulation that the program would not be implemented until 1.2 percent of the mortgages nationwide were 3 months in arrears. NOT A SINGLE AMERICAN has benefitted by the Emergency Homeowners Relief Act, passed by Congress, but vetoed by a regulation of HUD.

Example of England . . . Warning of Churchill

"I do not believe in the power of the state to plan and enforce. No matter how numerous are the committees they set up or the ever growing hordes of officials they employ, or the severity of the punishments they inflict or threaten, they can't approach the high level of internal economic production achieved under free enterprise. Personal initiative, competitive selection, the profit motive corrected by failure and the good infinite processes of good housekeeping, and personal ingenuity, these constitute the life of a free society . . . It is this vital creative impulse that I deeply fear the doctrines and policies of the Socialist government have destroyed . . . Nothing that they can plan and order and rush around enforcing will take its place. They have broken the mainspring, and until we get a new one, the watch will not go. Set the people free — get out of the way and let them make the best of themselves.

"I am sure that this policy of equalizing misery and organizing scarcity instead of allowing diligence, self-interest and ingenuity to produce abundance has only to be prolonged to kill this British island stone dead."

England refused to listen to Churchill thirty years ago. Now the country is virtually dead. Influential Englishmen are predicting a dictatorship there within a few more years. They think no other way will be found to straighten out the present muddle, even though none of them want that. America is moving into a similar muddle.

Why don't we listen? We still have time to stop waste, create discipline and save our Constitutional Republic.

If you don't know, what to do with your life

Dear readers of this catholic newspaper,

peace be with you! I am superior of a poor order of nuns. I am writing to the editor in hope that he will put my letter in Hlas Národa.

We now accept women of all ages into our order and also widows. We are in great need of all talents to carry on our work among the poor.

We remain true to the teachings of our Pope and wear a religious habit.

We welcome letters from any reader, who would like to know more about us. You can write to me.

Rev. Mother M. Rita, P.C.C.J.
St. Joseph's Convent,
2306 Teeles Ave.,
Alamogordo, New Mexico
88310

1976 CZECH QUEEN PAGEANT HELD IN OKLAHOMA

Oklahoma Czech Inc. held their Annual Czech Queen Pageant Sunday Aug. 22 at the Czech Hall, Yukon, the Czech capitol of Oklahoma.

Prominent Canadian County resident Mrs. Anabelle Wiedmann introduced the Misses: Jean Debry, sponsored by Yukon Rotary; Carol Skarky by Sokol Lodge, Yukon; Mary Ann Brockman by Yukon Chamber of Commerce; Christina Steele by Lodge Jan Zizka; Bonnie Gail Kolar by Jacees of Mustang, Okla.; Margaret Parizek by Rural Homemakers, Yukon; Teri Hobza by Yukon Knights of Columbus; Cecilia Geffre by Geffre Furniture & Appliance, Lindsay, Okla.; and Elizabeth Ann Pasierb by David Bernstein Photo, Norman, Okla.

All contestants appeared in Czech or Moravian costumes (kroje) presenting their talents in music, expression and art.

Judges rating the young ladies were from Southwestern College, Oklahoma City, County Department of Education, News, TV and Radio Stations from Okla. City.

Poise, expression and musical presentation on piano or harmonica were judged. Finally, they were interviewed, what promted them to take interest in Czech culture '— and how they viewed "The Woman's Lib of today".

Czech Queen winner was Cecilia Geffre of Lindsay, Okla., who visited Czechoslovakia with her grandparents Mr. and Mrs. Joseph Michalicka 1971, second winner was Elizabeth Ann Pasierb of Norman, Okla. and the third Teri Hobza of Yukon.

Miss Cheri Pirkl, Czech Queen 1975-76 placed the ribbon accolade on Miss Cecilia Geffre, who will be crowned The Czech Queen of Oklahoma at the Coronation Festival Ball, Oct. 2, 1976 at the Yukon Czech Hall.

Trophies were awarded to all contestants by Oklahoma Czechs Inc. and Scholarships by Oklahoma City Southwestern College to the first three winners, and for Outstanding Talent $50.00 Savings Bond by First National Bank of Yukon, National Bank at Yukon, Xerox Corp. Okla. City, Mid-Continent Farmers Coop., Yukon and CMI Corp. Oklahoma City.

Chicagoland Czechoslovak Philatelic Society

The regular meeting of the Chicagoland Cz. P. S. will be held Sunday, Sept. 12, 1976 at 2:30 p.m. in the Lincoln Federal Loan and Savings Association Bldg., 6635 Cermak Road, Berwyn, Illinois. The Program will be Geo. Kobylka James Matejka: Background on Czech — Bicentennial — Masaryk Compex card.

Dr. James J. Matejka, Jr.
Secretary - Treasurer

PRAGUE READY FOR 14 CZECHOSLOVAK ROCK MUSICIANS TRIAL

London — An Austrian lawyer (Henry Goldman of Vienna) was sent to Prague to observe the trial of 14 Czech rock musicians on charges connected with their noncomformist cultural activities and lifestyle.

The 14 defendents are members or associates of two western-style rock bands, The Plastic People of the Universe" and "DG 307" and have been under arrest since March on charges of "arousing a public disturbance and nuisance in an organized manner". The charges carry a possible sentence of three years imprisonment.

The musicians' difficulties began in 1971, when they refused to comply with official requirements that they alter the content and style of the band's work, cut their hair and give a more conventional name to the band.

They were subjected to a series of administrative measures, such as official examination of their music to assess its acceptability. This deprived the band members of the opportunity of giving concerts according to public demand or their own arrangements.

YOUNG DRIVERS IN CZECHOSLOVAKIA STILL HIGH ON THEIR "AEROS"

Prague — In a country where new cars are limited, the favorite plaything of motorized Czechs is a sturdy little roadster built in the '30's and still going strong.

Designad during the Depression by aircraft designer Bretislav Novotny, the Aero jalopy was produced in 1928. The high-grade material used was so strong that owners can dance on the hood without making a dent.

Most of the 1000 Aeros produced between 1928 and the late '30s are still on the road. It is not classified as a veteran but it is in great demand by Czech youngsters, that it is fast becoming a collector's item. One Swiss buyer paid $6,400 for his.

Aeros are bought for use *and not for show. Most Aero* buffs say they have little trouble passing their oldsters through roadworthy checks and safety requirements.

The original design is so good that improvements are not necessary. Says Milos Linhart, "if you give it a general overhaul when you buy the car, you will be able to drive it for seven years without touching it."

The Eleventh Annual

SOKOL BEER FESTIVAL

on SATURDAY, SEPTEMBER 11, 1976
at the Czech Sokol Hall, 1311 Clark Ave., Cleveland, Ohio.

Serving of Pork, Dumplings and Sauerkraut Dinners will be by reservation only from 5:00 to 8:00 P.M. — Dinner reservations may be had by calling Ann Horice at 429-2431 or Steffie Galik at 524-6446. Czech Potato Pancakes, Grilled Sausages, and other Snacks will be available without reservation.

The Joe Beno Orchestra will provide dance music while several strolling accordionists will provide a Sing-A-Long and add to the festive air. The Cleveland Sokol Czech Folk Dancers under the direction of Dolly Baca will perform throughout the evening.

General admission is $2.00.
Admission and full course dinner is $5.00.
General Chairman is Mary Jane Kotlan, 7017 Brookside Rd., Independence, Ohio.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500